Milliyet
ÇOCUK
13 Haziran 1988 ● Sayı: 24 ● 400 Lira
(KDV Dahil)

TÜRK TİCARET BANKASI
İŞBİRLİĞİ İLE HAZIRLANAN
KINGFISHER
A'dan Z'ye
KÜLTÜR
ANSİKLOPEDİSİ

ŞİMŞEK SANTRFOR'un yepyeni bir serüveni:
İLK BEŞ DAKİKA

Milliyet
ÇOCUK

Mini-Poster:

A-HA

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

İmtiyaz Sahibi:
AYDIN DOĞAN

Genel Müdür:
MUHİTTİN KÂZIMOĞLU

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Redaksiyon:
HİKMET ALTINKAYNAK

Teknik Sekreter:
NACİ ÖZDAĞLI
AYSEL UĞUR

Satış Müdürü:
NİYAZİ YEŞİL

Matbaa Müdürü:
ALİ NAZIM ONARAN

Teknik Müdür:
YETKİN ALDİNÇ

Ofset Hazırlık:
MEHMET YALAZI

İlan Sorumlusu:
NERGİS ARDA OK

13 Haziran 1988
Sayı: 24 ● Yıl: 17

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi Milliyet Yayınları Prof. Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu/ İSTANBUL Telefonlar: 526 83 86 - 528 55 76 520 83 94 - 528 42 67

Abone Koşulları: Yıllık 20.800 TL. Abone ve Satış İçin Başvuru: Milliyet Çocuk Dergisi, Satış Servisi Cağaloğlu/ İstanbul.
Türkiye'de Satış Fiyatı: 400 TL.
Kıbrıs'ta Satış Fiyatı: 500 TL.

BİZDEN SİZE

BİRÇOĞUNUZUN uzun bir süredir beklediğiniz an sonunda geldi çattı. "Armağanlı Bilmece"lerle dağıttığımız bilgisayarlardan ikincisi de sahibini buldu. İstanbul'da oturan **Barış Kunday,** sorduğumuz bilmeceyi doğru olarak yanıtlayarak, çekilen kurada bilgisayar kazandı. Okurumuzu kutluyor, bilgisayarını dergimiz idarehanesinden en kısa sürede teslim almasını diliyoruz.

BU sayfamızda vahşi batının en neşeli kovboyu **Red Kit**'in ve eski dost **Şimşek Santrfor**'un yeni bir serüvenine başlıyoruz. Fransız çocuk dergileriyle aynı anda yayımlamaya başladığımız her iki çizgi-romanımızı da severek okuyacağınıza inanıyoruz...

SINAVLAR sona erdiği için, **Yüksel Sökmen**'in hazırladığı "Test" sayfamıza da bir süre ara veriyoruz. Testleri sürekli izleyen arkadaşlarımız için de geçen hafta sonuncusunu yayımladığımız testin yanıtlarını da bu sayfamızda sunuyoruz:

1- C, 2- A, 3- D, 4- B, 5- D, 6- C, 7- D, 8- B, 9- C, 10- A, 11- D, 12- C, 13- B, 14- D, 15- A, 16- B, 17- B, 18- C, 19- A, 20- D, 21- B, 22- D, 23- C, 24- A, 25- B, 26- A, 27- C, 28- D, 29- C, 30- D.

Esenlik dileklerimizle...

OKURUN SESİ

● Derginizi uzun zamandır alıyorum ve çok beğeniyorum. Yayımladığınız posterleriniz de çok güzel. Fakat dergimizde el becerileriyle ilgili köşeler de olsa daha iyi olur kanısındayım. Ayrıca çizgi-romanlarınızdan en çok Red Kit'i seviyorum ve beğenerek okuyorum. Tüm dergi çalışanlarına başarılar diliyorum. Nihal Çetin-Bergama/İZMİR

Sevgili Nihal. Öncelikle dergimizi beğendiğin için teşekkürler. Bizler elverdiğince sizlerin istekleriniz doğrultusunda bir dergi hazırlamaya çalışıyoruz. El becerileri sayfasıyla ilgili isteğine gelince diğer arkadaşlarının istekleriyle birlikte bir kenara not aldık. Sevgiler...

● Sevgili Milliyet Çocuk Dergisi çalışanları, derginizi kardeşimle birlikte 3 senedir alıyoruz. Çok beğeniyoruz. Böyle bir dergi hazırladığınız için hepinize çok teşekkürler. **Pakize Yaşaroğlu/ADANA.**

İÇİNDEKİLER

Bizden Size 3
Red Kit 4
Öykü 8
Bilmece-Bulmaca 10
Dereden Tepeden 14
Uzay Fatihi Hans 16
Müzedeki Esrar 20
Okurdan Okura 22
Mektup Arkadaşı 24
Şimşek Santrfor 25
Masal 29
Bilim ve Teknik 30

Güneş Arabaları 32
Kayıp Kıta 34
Dünya Öyküleri 38
Yeni Bir Spor Dalı 40
Müzik 42
Dört Gözlü Balıklar 44
Mavi Oyuncak Köpek 46
Ormanlar Kralı Robin 50

RED KİT

Düldül Kayıp

VAHŞİ BATIDA YENİ BİR GÜN BAŞLIYORDU...

LA, LA, LAA... GÜNEŞ UFUKTAAA

HUHUUU... DULDUUL... BU NE TEMBELLİK? DAHA UYANMADIN MI?

AAAY... VAY ...VAAY?!

!

?

RED KİT'İN DİKKATİNE

BU DA NE ACABA?

Eğer atfını bi daha görmek istiyorsan 5000 papel bulş ... Yoksa...

BATI'NIN EN YİĞİT KOVBOYU YAŞAMINDA İLK KEZ KENDİNİ YIKILMIŞ HİSSETTİ

DULDUL İLE NE GÜZEL GÜNLER GEÇİRDİK...

BU İĞRENÇ SANTAT KARŞISINDA NE YAPMALIYDI?..

PARAYI ÖDEMEKTEN BAŞKA ÇAREM YOK!

AMA...

BAŞKA PARAM YOK KI!

HER ZAMAN PARADAN DAHA ÖNEMLİ DEĞERLER OLDUĞUNA İNANMIŞTI...

DULDUL BU SABAH GREVDE Mİ

BANK

ŞİMDİ İLK KEZ OLARAK PARANIN GÜCÜ ONU EZİYORDU...

OOO... BAY RED KIT... BUYRUN... SİZE HİZMET VERDİĞİNİZ İÇİN ŞEREF DUYUYORUM EFENDİM... PARANIZI DEĞERLENDİRMEK Mİ İSTİYORSUNUZ, EN GARANTİLİ EN İYİ BANKA BİZİZ! HA! HA! HA!

İSTEMEM SAĞOLUN, SİGARAYI BIRAKTIM!

SORUNUNUZU SÖYLEYİN, ŞIPSAK HALLEDELİM... TASARRUFLARINIZI ÇEŞİTLİ BİÇİMLERDE DEĞERLENDİREBİLİRİZ...

ŞEY.. BANA BİR BEŞBİNLİK GEREK...ATIM İÇİN...

TAMAM...SIZ BU İŞİ OLDU BİLİN. ÖNCE HAYVANI BİZE GÖSTERİN FİYAT BİÇELİM... SONRA SİZE BİR KÜÇÜK CARİ HESAP AÇALİM. GELİR VERGİSİYLE BİRLİKTE, MENKUL DEĞERLER YASASINA GÖ.

BU PARA, HAYVANI GERİ ALABİLMEM İÇİN GEREK BANA..

BU DURUMDA FAİZLE BORÇLANMALI SONRA DA İPOTEK İÇİN GÖSTERECEĞİNİZ MALLARI SAPTAMALISINIZ, VEE..

SİZDEN SADECE DÜLDÜLÜ KURTARMAK İÇİN 5000 DOLAR İSTEDİM!

ATINIZ YOK... PARANIZ YOK... BİR DE ÜSTÜNE PARA İSTİYORSUNUZ. BUNA DÜPEDÜZ SOYGUN DERLER.

BİZ SEYYAR BANKER DEĞİLİZ... KÖKLÜ BİR BANKAYIZ.

BELLİ, ATTIĞINIZ KAZIKLAR DA İYİCE KÖK SALMIŞ!

SEVGİLİ DOSTUM, MÜSTAKBEL MÜŞTERİM GERİ DÖNÜN. BURASI SİZİN DÜKKÂNINIZ SAYILIR!..

BU DERTTEN BENİ ANCAK DOSTLARIM KURTARIR DİYE DÜŞÜNDÜ

DOĞRUSU SANA YARDIM ETMEKTEN ZEVK DUYARDIM. AMA BU AY VERGİ AYI... YAZAR KASA DURUMLARINI DA BİLİYORSUN. DURMADAN GELEN ZAMLAR DA SATIŞLARI DURDURDU.

SANA ÇOK ŞEY BORÇLUYUM RED AMA ŞU SIRA ÇOK SIKIŞIĞIM. PİYANONUN ONARIM MASRAFLARI ÇOK TUTTU. YENİ BİR RULET MASASI ALDIM. HİLELİ OLDUĞU İÇİN DAHA PAHALIYDI.. İÇKİ.. VERGİLERİ DE ARTTI...

KEŞKE DÜN GELSEYDİN EVLAT... BÜTÜN PARAMI HAFTA SONU YAPILACAK OLAN HOROZ DÖĞÜŞÜNE YATIRDIM. KUMAR İŞTE KAZANIRSAM VERİRİM.

BEN İŞİMİ KUMARA BIRAKAMAM SAĞOL.

MADEM Kİ BÖYLE... BEN DE BAŞKA YÖNTEMLER KULLANIRIM.

ONCE KENDİME GÖRE BİR TAŞIT BULAYIM!

NASIL BİR AT ARZU EDİYORDUNUZ? SAFKAN İNGİLİZ... ARAP... MELEZ?

SOYU SOPU ÖNEMLİ DEĞİL. BECERİLERİNE GÖRE ALACAĞIM.

VE RED KİT ATLARI SINAMAYA BAŞLADI...

♫♫

YEPEEEE?

?!

♫

BİZİM HÜSNÜKURUNTU YİNE KENDİNİ ÖNE ATTI?

BENİ Mİ ÇAĞIRMIŞTINIZ?

HAYIR ISLIK ÇALMIŞTIM!

ZEKA TESTİ..

BEN TAVLA OYNAMAYI YEĞLERİM...

DAYANIKLILIK TESTİ...

PAN! PAN!

ESKİ SAHİBİM BANA DAHA EFENDİCE DAVRANIRDI...

SEN DE SÜTÇÜ BEYGİRİYDİN HERHALDE

VALLA DENEMEDİĞİNİZ BİR TEK BU KALDI... AMA ONU DÜŞMANIMA BİLE ÖNEREMİYORUM.

ÖNERMİYORUM YANLIŞ... OLUMSUZ GENİŞ ZAMAN KİPİ KULLANMALIYDI. **ÖNERMEM** DEMESİ GEREKLİYDİ...

ÖYKÜ

UÇURTMA

ERAY CANBERK

SOKAĞIN iki yanında sıkışık düzen uzanan evlerin arasındaki gök boşluğunda yeşilli kırmızılı bir uçurtma yükseldi. Mahallenin çocukları oyunlarını bıraktılar ve bağırıştılar:

— Memo amcanın uçurtması!

İlkbahar gelince Memo amcanın uçurtmaları birer ikişer maviliğe yükselirdi. Havadaki bu yılın ilk uçurtmasıydı.

— Vay canına! Ortadaki çiçeğe bakın! dedi çocuklardan biri.

— Haydi çocuklar! Koşun, koşun! Arsaya! diye bağırdı bir başkası.

Bir solukta dar ve eğri büğrü sokağı geçtiler, evlerin bittiği yerdeki kuzukulakları, ballıbabalar, paslı teneke kutular ve seyrek papatyalarla dolu büyük arsaya vardılar. Yaşlı Memo bir çocuk gibi elinde uçurtmanın ipi, başı yukarda hem söyleniyor, hem de uçurtmayı daha da havalandırmaya çalışıyordu.

— İlki bu, ilki, kurbanlar! daha neler var, neler! Sabreden görür yavrular! Sabreden görür!

Yaşlı Memo sonra sustu. Önce durmadan söylenir, sonra susar hiç konuşmazdı.

Uçurtma git gide küçülüyordu. Uçurtma küçüldükçe yaşlı Memo'nun buruşuk ve esmer yüzü aydınlanıyor, çakır gözleri parlıyordu. Elindeki ip yumağı azaldıkça azalıyordu.

Her ilkbahar yaşlı Memo sayısız uçurtma yapar ve uçururdu. Uçurtmalar kimi rüzgârda parçalanır, kimi ağaca, elektrik tellerine ve direklerine, kimi bir başka uçurtmaya takılır öylece giderdi. Her parçalanan, bir yere takılan uçurtmanın ardından yaşlı Memo hırıltılı bir gülüşle güler, sonra ipi çaprazlaya çaprazlaya elindeki çomağa sarar ve evin yolunu tutardı.

— Yarına kurbanlar! Yarına yavrular! derdi giderken de.

Yaz ortasına doğru evlerin küçük bahçelerindeki ağaçların, sokaktaki elektrik tellerinin, üstünde kuru kafalı tehlike işareti olan direklerin şurasında burasında renk renk kâğıtlı, çıtaları kırık, ipleri kopuk, kuyrukları parçalanmış uçurtmalar görülürdü. Önce güneşin altında ve şehrin tozu içinde renkleri solar, ardından yaz ortasında başlayan yağmurlarla kâğıtları erir gider, ipleri çürür, sonbahara doğru da çıtaları kararır ve acaip iri örümcekleri andırırlardı.

Memo giden uçurtmanın ardına düşmez, ne olacağına aldırmazdı. Çocuklar da takılan uçurtmaları kurtarmaya, yırtılanları, çıtası kırılanları onarmaya yanaşmazlardı. Kimse uçurtmalara el sürmeye cesaret edemezdi. İstedikleri zaman Memo amcanın kendilerine uçurtma yapacağını bilirlerdi. Yaşlı Memo için yeni bir uçurtma yapmaya bahaneydi her giden uçurtma. Giden uçurtmalara bu yüzden kimseye el sürdürtmez, evine yollanıp yenisini yapmaya koyulurdu.

Günün birinde bu meraklı ve sabırlı çocuklardan biri tutturdu:

— Memo amca be! Mavili, sarılı, morlu, beyazlı uçurtma da yapalım! Hadi be Memo amca!

Memo amca, bu sabırlı ve istekli çocuğu kırmak istemiyor, kendisinin yeşil ve kırmızı renk tutkusunu da yenemiyordu.

— A yavrum; diyordu. A kurban! Hele bir iyice alış, terazisini tuttur, kuyruğunu hesaplı yap, çıtaları iyi yont da...

Çocuk durmadan uçurtma diyor, Memo amcaya beğendirmeye çabalıyordu. Yaz sonlarına doğru çocuk ortadan kayboldu. Memo'yu bir meraktır aldı. Uçurtma uçurmak için arsaya geldiği zaman çocuklara soruyordu:

— Nerde bizim kurban? Yavrular deyin hele; nerde bizim kurban?

Çocuklar korka korka cevap veriyorlardı:

— Evde Memo amca, uçurtma yapıyor!

Memo hırıltılı hırıltılı gülüyor, yüzü aydınlanıyor, eski şapkasını çıkarıp saçlarını sıvazlıyordu.

— Sıra onda kurbanlar, sıra onda yavrular! Biz uçurtma uçuramaz olduğumuzda birinin uçurması gerek kurbanlar. Gökyüzü uçurtmasız kalmaz, yavrular! Bir uçurtma uçuran çıkar!

Memo amca çocukların gözlerindeki alaycı bakışları pek fark etmiyordu. İçlerinden biri duramadı:

— Ama, dedi, ama Memo amca senin kurban mavili, sarılı, morlu, beyazlı uçurtmalar yapıyor!

Memo aldırmaz gözüktü. Uçurtmasını havalandırdı.

Derken günlerden bir gün arsadan bağrışmalar, haykırışlar, sevinç çığlıkları arasından renk renk bir uçurtma havalandı. Biçimi, salınışı, renkleriyle öylesine göz alıcıydı ki, uçurtmayı hayran hayran seyre dalan çocuklar, Memo amcanın arsaya geldiğini görmediler bile. Memo amcanın elinde yine yeşilli kırmızılı bir uçurtma vardı. Bir kenarda durdu, yeni uçurtmaya baktı. Uçurtmayı uçuran çocuğun yavaşça yanına gitti. Çocuğun saçlarını koklar gibi öptü ve yaşaran çakır gözlerini çocuklara göstermeden evine yollandı. Çocuklar öyle coşku içindeydiler ki, bütün bu olup bitenleri sonradan hatırlayan bile pek çıkmadı.

Ertesi gün bütün sokak Anşa ninenin ağlayan sesiyle uyandı.

— Uy Memo! Nettin Memo! Ocağın söne Memo!

Arsaya ilk koşan çocuklar oldu. Memo amca evinin önündeki ağacın dalları arasında koca bir uçurtma gibi duruyor, ağacın altında da Anşa nine dövünüp ağlıyordu. Memo amca bütün vücuduna yeşilli kırmızılı kâğıtlar sarmış, insandan bir uçurtma olmuştu sanki. Hırıltılı hırıltılı gülüyor, fıldır fıldır gözleriyle çevresine bakıyordu.

Ağacın çevresini alan çocuklara bağırdı:

— Yeşilli kırmızılı son uçurtmam bu yavrular! Bizden bu kadar!

Mahallenin büyükleri gelip Memo'yu ağaçtan indirene kadar Memo, dimdik dalların arasında durdu ve Anşa nine de durmadan ilendi, dövündü.

Yeni ve renk renk uçurtmalar yine mavilikte salınıp, nazlı nazlı uçarken çocuklar Memo amcayı hatırladılar. Memo amcayı ağaçtan indirdikten sonra ne olmuştu? Nereye götürmüşlerdi? Yoksa yine mahallede mi yaşamıştı Memo amca? Pek kimse hatırlayamıyordu.

— En güzel uçurtmasını yapmıştı Memo amca, diyorlar Memo'nun ağaçtaki görünümünü hatırladıkça.

Bir de arkadaşlarının her yeni uçurtmasını gördüklerinde:

— Çok güzel olmuş, ama bir de Memo amca görseydi, diyorlar. Gökyüzü uçurtmasız kalmadı işte!

Çocuklar birden bağırdılar:

— Gidiyor!

Küçülen uçurtmanın ipi bollaştı ve kendi baş atmaya başladı.Döne döne yere doğru iniyor, kuyruğu havada soru işaretleri çiziyordu. Yaşlı Memo yine hırıltıyla güldü. Sanki görmedikleri, bilmedikleri birileri uçurtmaları yere düşürüyormuş gibi söylendi Memo:

— İstedikleri kadar Memo'nun uçurtmasını telef etsinler, Memo yenisini yapar. Hem de güzelini, daha güzelini. Değil mi kurbanlar?

Çocuklar hep bir ağızdan evetlediler Memo'yu. Yaşlı Memo başındaki, kırmızısı iyide iyiye solmuş trenci şapkasını çıkardı ve kırçıl, fırça gibi sert ve sık, üç numarayla kesilmiş saçlarını avcunun içiyle bir öne bir arkaya sıvazladı, giydi şapkasını yeniden. İpin geri kalanını çaprazlaya

Memo amca evinin önündeki ağacın dalları arasında koca bir uçurtma gibi duruyor, ağacın altında da Anşa nine dövünüp ağlıyordu...

Devamı 10. sayfada

BİLMECE

ARMAĞANLI BULMACALARIN YANITLARINI

Milliyet Çocuk Dergisi, Armağanlı Bulmaca, Prof.Kâzım İsmail Gürkan Cad. No: 10 (34333) Cağaloğlu-İstanbul adresine bekliyoruz...

7 BENZER: Resimlerdeki yedi benzer şekli bulabilir misiniz?

Adım: .....

Soyadım: .....

Yaşım: .....

Adresim: .....

.....

ÜSTTEKİ BULMACAMIZI DOĞRU OLARAK ÇÖZEN OKURUMUZA BİRER CİLTLİ KİTAP ARMAĞAN EDİYORUZ

Baştarafı 8. sayfada

çaprazlaya çomağa sardı. Arsanın bir kenarındaki evine yollandı.

— Yarına yavrular! Yarına kurbanlar! diyordu durmadan.

Taşların, üst üste konup, harçsız olarak örüldüğü duvar yer yer yıkılmıştı. Bu yüzden küçük evin bahçesiyle arsa arasında pek engel kalmamıştı. Dört bir yanı taş yığınıyla çevrilmiş gibi gözüken bahçenin dibinde teneke, tahta, kırık tuğla, taş ve pencereleri için biraz cam, damı için de biraz kiremit kullanılarak yapılmış bir ev vardı. Bu evcik Memo amcayla karısı Anşa ninenin eviydi. Anşa nine durmadan evi temizler, teneke kutular içinde çiçek yetiştirir. Memo amcaya da bol bol bağırırdı:

Memo amca, bu bağırmalara hiç kızmaz, aldırmazdı. Yine uçurtma yapmaya koyulurdu.

Memo amcayla Anşa nine nasıl geçinirlerdi? Söylendiğine göre Memo eskiden trenciymiş. Daha doğrusu makasçıymış. Ordan para alır derlerdi. Gerçekten de Memo kırmızı ve yeşil rengi çok severdi. Uçurtmalarının biçimini değiştirir ama renklerini hiç değiştirmezdi.

— Biz böyle gördük yavrular, derdi. Kırmızı... Yeşil... Nice trene yeşille yol verdim, hasret kavuşturdular! Nice trenin kırmızıyla yolunu kestim, kazadan belâdan ırak durdular. Bir kırmızı... Bir yeşil... Kurbanlar...

Çocuklar zaman zaman, uçurtma yapmaya heveslenirler ve Memo'nun evinin kapısına giderlerdi.

— Zor iştir kurbanlar, derdi Memo. Zor... Gece demeyip, gündüz demeyip al yeşil kâğat kesecek-siniz, kuyruk düğümleyip çıta yontacaksınız. Sıkıldım, yoruldum yok kurbanlar! Var mısınız? Karnım acıktı, susadım yok yavrular!

Mahallenin çocukları bu sıkıntıya pek katlanamazlar, üç-beş kere gittikten sonra, bıkıp uçurtmayı boşlarlardı. Sabredenler çıkanca Memo zevklenir, hırıltılı hırıltılı gülerdi.

— Ha yavrum, ha kurban! derdi. Memo'dan iyisini yap, Memo'dan güzelini yap da görem seni!

BULMACA

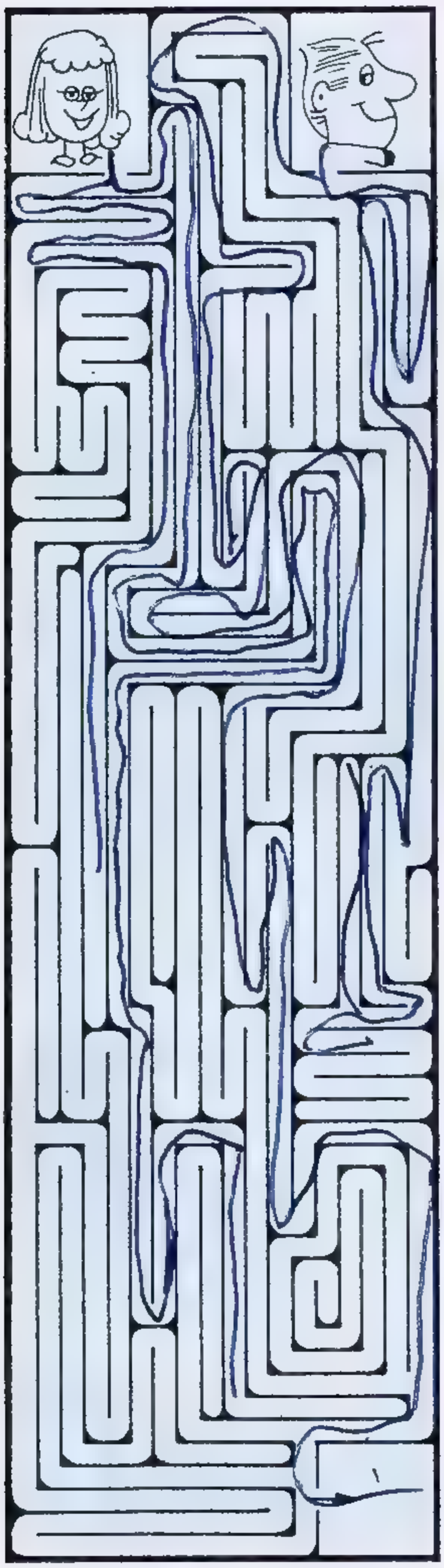

Ömer ile Ayşe beraber sinemaya gidecekler. Onlara yardımcı olur musunuz?

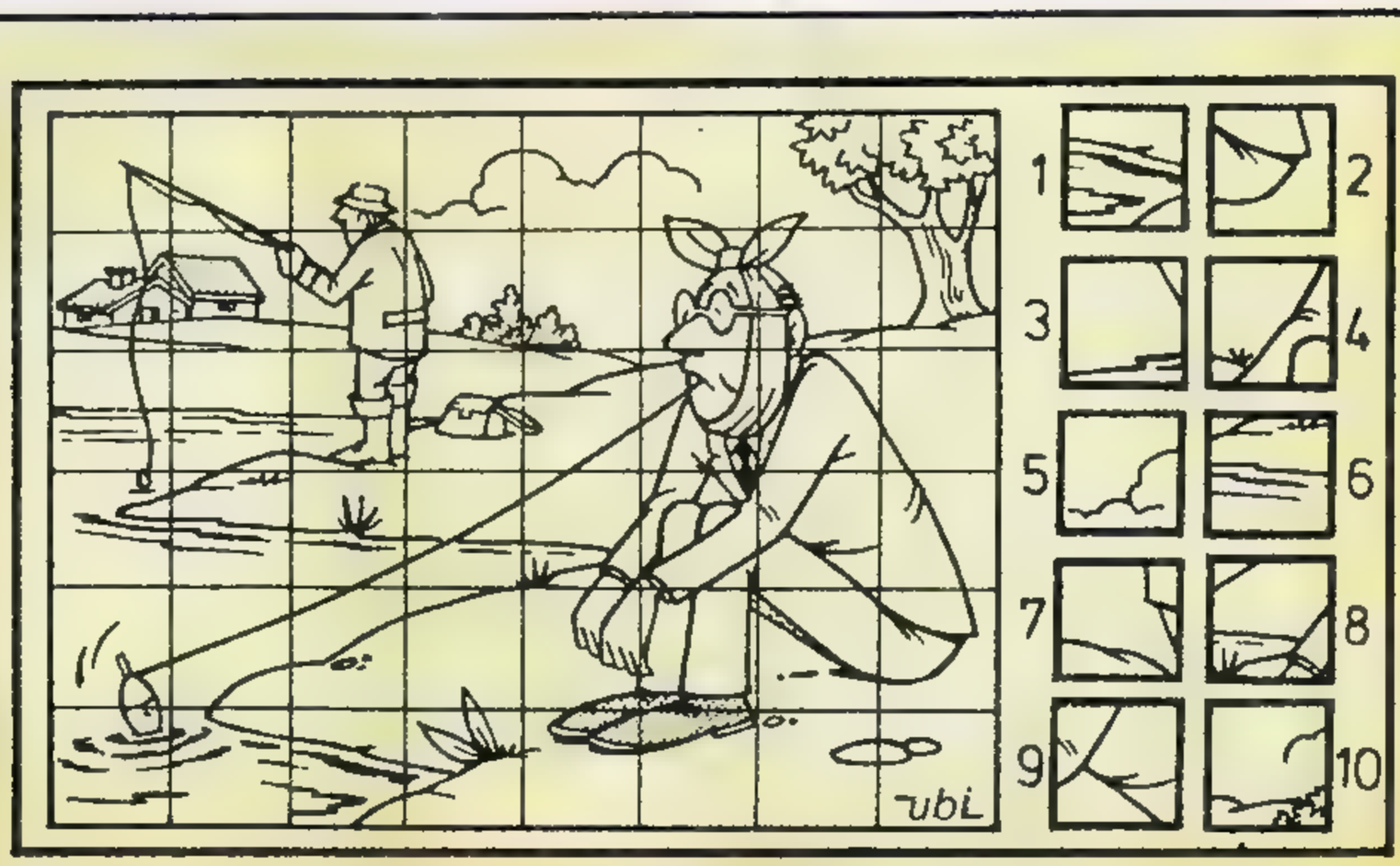

KARELER: Numaralı karelerden dört tanesi resimden alınmıştır. Hangilerinin alındığını söyleyebilir misiniz?

SULU BİLMECE

Karganın eti niçin yenmez?

(Yanıt: Her kuşun eti yenmez, onun için)

ÇIKARTMA: Soldaki çıkartmaların hangileri üstteki karelerden alınmıştır. Söyleyebilir misiniz?

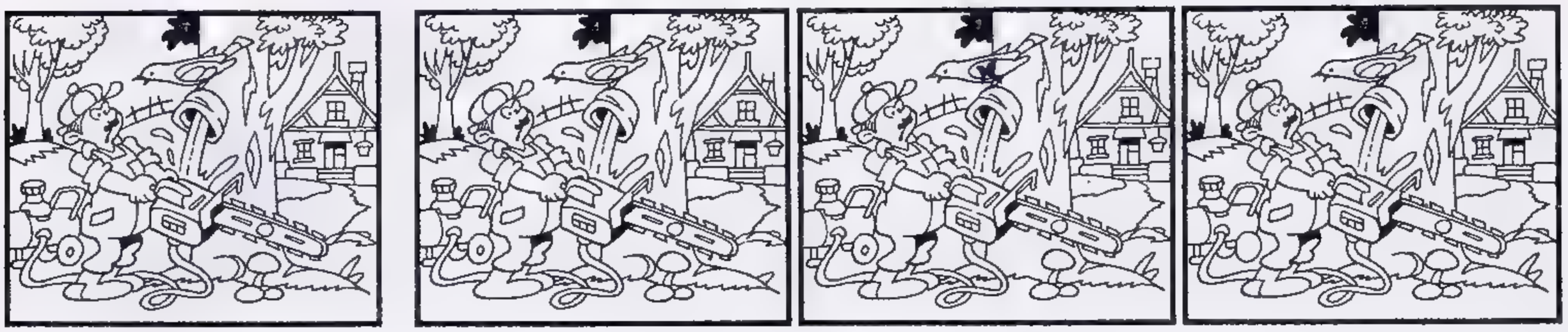

EKSİKLER: Birinci resme göre diğerlerindeki eksiklikleri bulabilir misiniz?

BİLMECE

EŞLER: İki yönden çizilmiş resimleri eşleştirebilir misiniz?

HANGİSİ: Yuvarlaklardan hangisi resmi tamamlar?

AYNA: Aynadaki görüntünün numaralı adamlardan hangisine ait olduğunu söyleyebilir misiniz?

BALIKLAR: Birbirinin eşi iki balığı bulabilir misiniz?

TELEVİZYON: Aşağıda görüntüsü kaymış bir televizyon resmi çizilmiştir. Görüntü düzeltildiğinde bazı yanlışlıklar oluşuyor. Bu yanlışlıklar nelerdir?

BULMACA

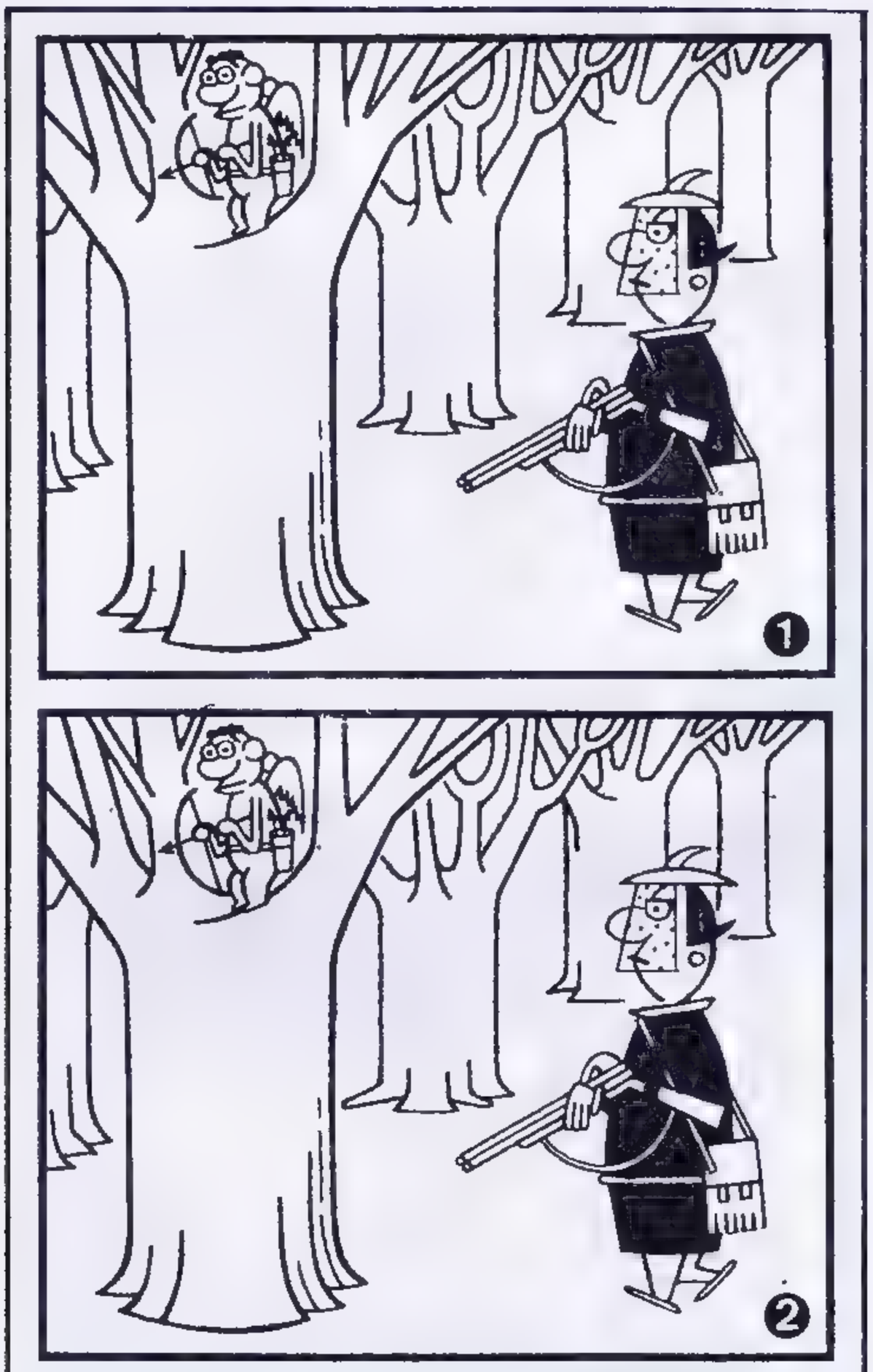

8 FARK: Resimlerdeki 8 farkı bulabilir misiniz?

ÜSTTEKİ BULMACAMIZI DOĞRU OLARAK ÇÖZEN

5

OKURUMUZA RED KİT ALBÜMÜ ARMAĞAN EDİYORUZ

Adım: .....

Adresim: .....

.....

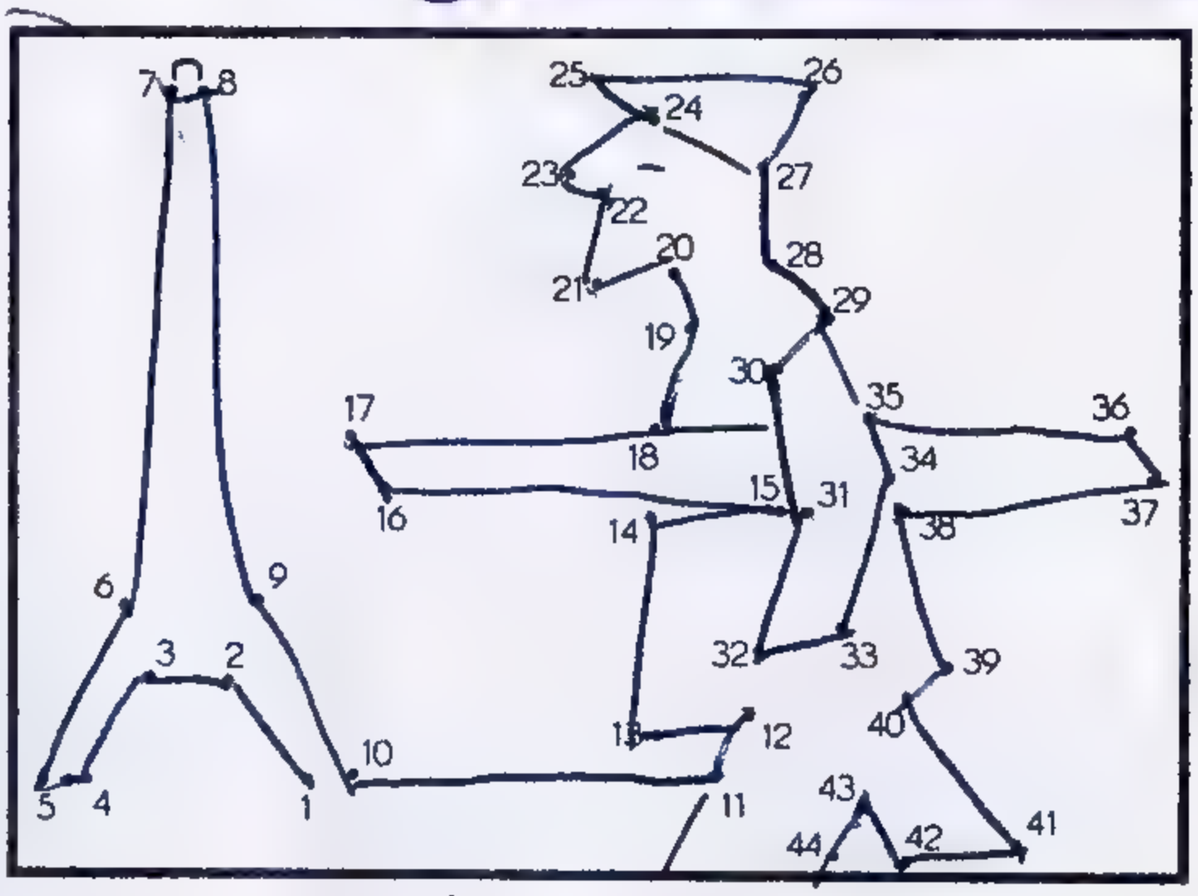

Noktaları birleştir, bakalım ortaya ne çıkacak?

21. SAYININ YANITLARI

BALIKÇI: B Tamamlar.
HANGİSİ: 7 Basılmıştır.
DÖRTGENLER: 2'numara bütünlüyor.
EKSİKLER: İkinci Resim: Sol üstteki ağacın dalı, yerdeki şişenin kapağı, adamın burnu, ortadaki evin penceresi, adamın pantolonun çizgisi. **Üçüncü Resim:** Adamın pantolonun cebi, ortadaki evin çatısındaki çizgi, soldaki evin camı, pantolonun askısının ucu, evin yanındaki çitin ucu. **Dördüncü Resim:** Şişenin altı, adamın cebindeki mendil, soldaki evin penceresi, şapkanın üzerindeki şekil, adamın kolundaki çizgi.

MATEMATİK:

ARMAĞAN KAZANANLAR

AIRFIX MAKET UÇAK KAZANAN 5 OKURUMUZ

1- İrem Somer/İSTANBUL. 2- Hürol Ayaz/İSTANBUL. 3- Didem Akçay/İSTANBUL. 4- Serhat Özyönüm/İSTANBUL. 5- Uğur Algantürk/İSTANBUL.

DİDİN

HİYEROGLİF MERAKLISI

Herkesin bir merakı vardır. David Stuart'ın merakı da yüzyıllar öncesinden kalan kitabelerin anlamlarını çözmek.
David'in, resim yazısı demek olan hiyeroglife olan ilgisi, çocuk denecek yaşlarda başlamış. Ailesiyle birlikte gittiği Meksika'da Maya Kültürü'nden kalma hiyeroglif benzeri pek çok kitabeye rastlamış. Ve içinde bunlara karşı büyük bir ilgi uyanmış. Daha sonra da kitaplardan yaptığı araştırmalarla kendini bu konuda yetiştirmiş.

HAVUZLARIN ALTIN KIZI GENNA'YA ELDE ETTİĞİ BAŞARILAR YETMİYOR

Suyun adı bile Genna'yı heyecanlandırıyor. Adeta suyla bir bütünlük kazanmış. Küçükten beri yüzmeyi çok sevdiğini söylüyor. Şu anda 15 yaşında. Yaşına göre çok usta bir yüzücü. Yaz kış, hergün antreman yapıyor. Birkaç kez kendi yaşıtlarının grubunda şampiyonluk yaşadı. 1987 Uluslararası Yüzme Şampiyonası'nda üçüncülük ödülü var. Şimdi var gücüyle Olimpikler için çalışıyor. Genna'nın annesi ve babası da tanınmış birer Olimpiyat jimnastikçisi.

KERTENKELELER JİMNASTİK YAPAR MI?

Siz hiç formuna önem verdiği için jimnastik yapan kertenkele duymuş muydunuz? Şimdiden hayır dediğinizi duyar gibiyiz. Ama ne yalan söyleyelim böyle bir kertenkele dünyamızda yaşamakta... Resimde gördüğünüz kertenkelenin bu marifeti pek ünlü. Arka ayaklarını kaldırıp ön ayaklarının üstünde rahatlıkla durmayı başarabiliyor. Aslında kertenkelenin bu güç hareketi yapmasının nedeni sıcaklardan korunmak. Ne dersiniz oldukça ilginç bir yöntem değil mi?

TEPEDEN

BALONLA YOLCULUK!

Kendinizi rüzgâra bırakıp gökyüzüne havalanmaya ne dersiniz? Eğer yüksekten korkmuyorsanız ve maceracı bir kişiliğiniz de varsa, "Neden olmasın?" dediğinizi duyar gibiyiz. Fransa'da kurulan 90 kadar kulüp bu işi eğlence haline getirenlerle dolup taşıyor. Balonların üstlerindeki resim ve motifler işi daha da zevkli hale getiriyor. Aynı zamanda seyredenlere de nefis bir gösteri sunuyorlar.

Yerden 20-30 m. yükseklikte gerçekleştirilen bu uçuşlar, 60 ile 90 dakika arası sürüyor. Gazla havalanan bu balonları kullananlar Yaptıkları işten son derece zevk alıyorlar.

DAVY'NİN "BABALAR GÜNÜ" ARMAĞANI

Davy Tyler, her erkek çocuk gibi babasını çok seviyor. İkisi çok iyi anlaşıyor. John Tyler, oğluyla gurur duyan bir baba. Davy, henüz 11 yaşında. Geçen yıl bir yarışmaya katıldı. Bu yarışma "Neden Benim Babam Bir Numara?" adı altında yapıldı. Yarışmacılar, bu başlıkla ilgili birer makale yazdı.Yarışmaya, yaklaşık 7000 öğrenci katıldı. Bu konuda Davy'nin en büyük desteği, beden eğitimi öğretmeni oldu. Davy'i yarışmaya katılması için zorladı. Yarışma sonuçları açıklandığında, Davy kulaklarına inanamadı. Birinci olabileceğini hiç düşünmemişti. Birincilik ödülü olarak ünlü TV dizisi, Cosby Ailesi'nin baş aktörüyle bir söyleşi konmuştu. Davy, otobüs biletini "Babalar Günü" armağanı olarak, babasına postaladı. Mektubu, geldiğinde birlikte açtılar. Babasının, şimdiye dek aldığı, en güzel armağandı. Çok güzel bir yolculuk yaptılar. TV stüdyolarında gerçekleşen söyleşi ise, ödülün yaşanan en güzel anıydı.

UZAY FATİHİ HANS

Son Ada

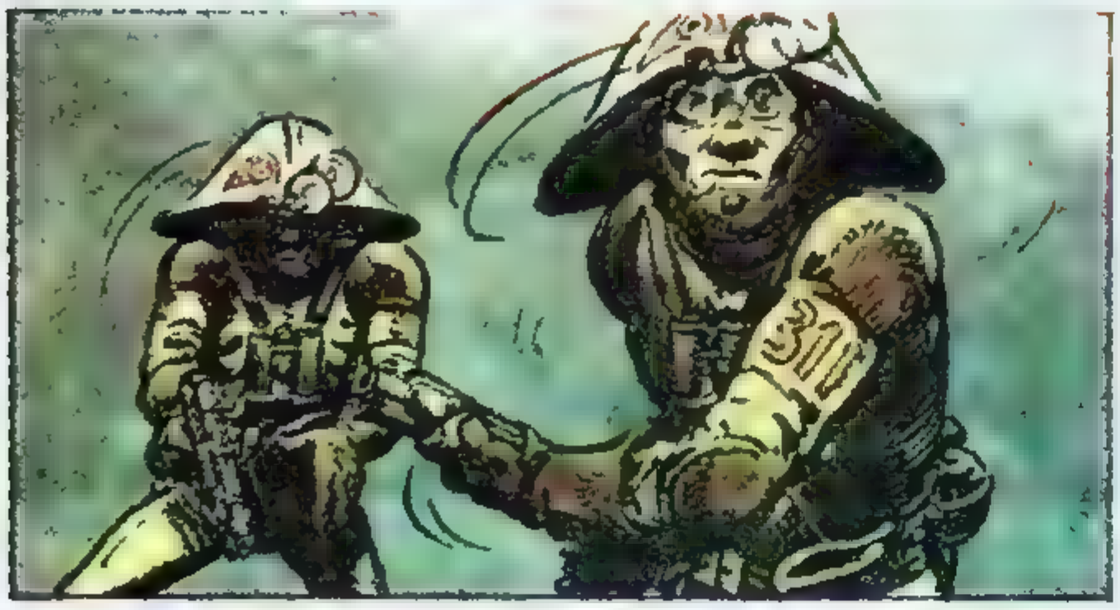

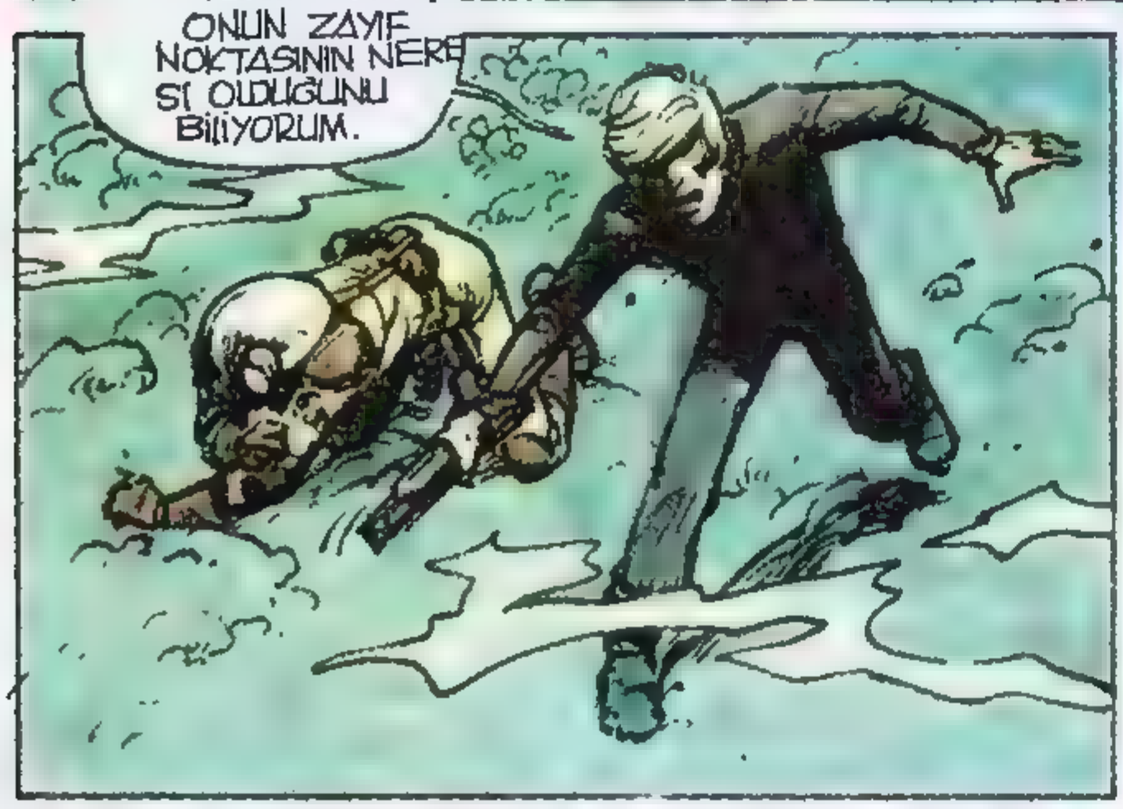

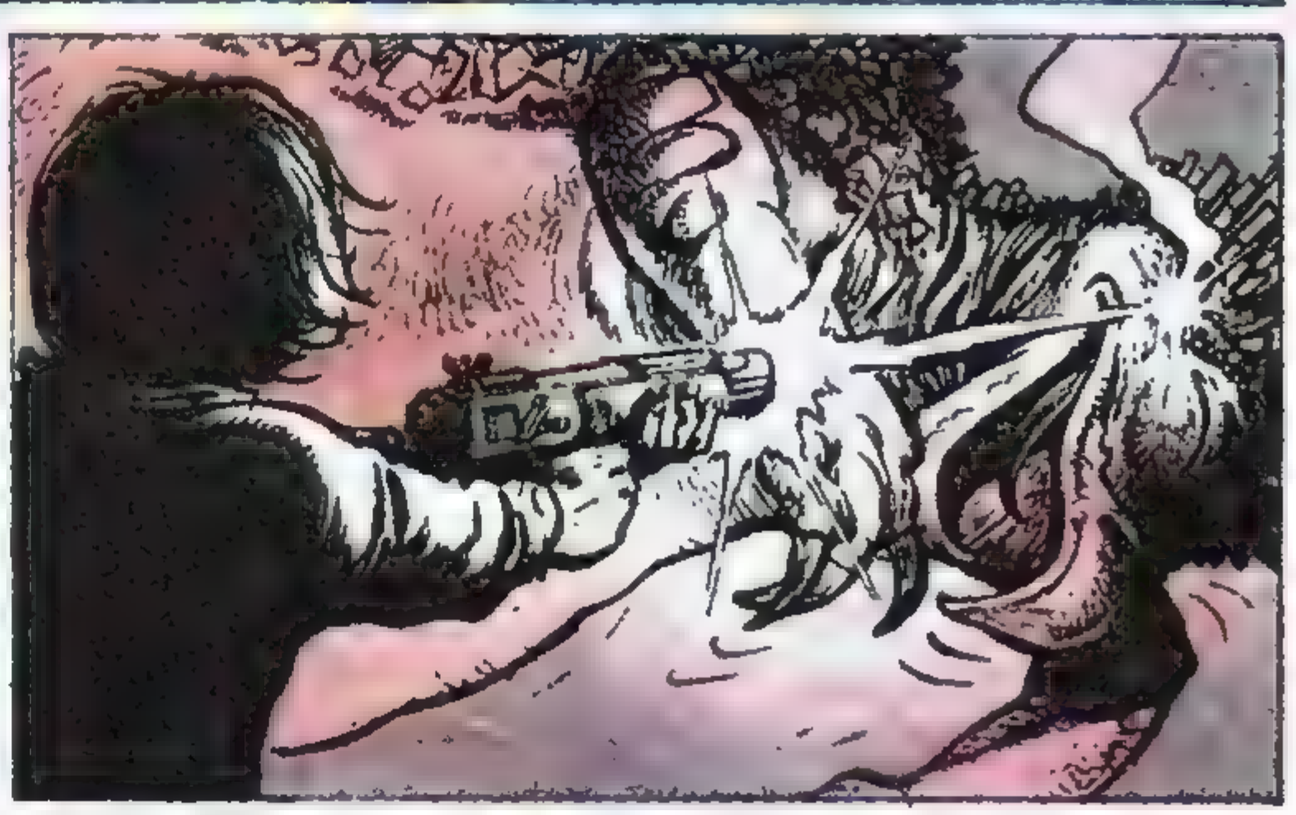

BU HAYVAN TÜRÜ SON NÜKLEER SAVAŞTAN SONRA ORTAYA ÇIKTI

BU HAYVANI DAHA ÖNCE GÖRMEMİŞTİM... İÇGÜDÜMLE HAREKET ETTİM. BELKİ DE BEN BİR AVCIYIM!

BUNU KÜLÂHIMA ANLAT!

YOKSA BU HAYVAN?..

SANA BİR TEST UYGULADIK HANS! KENDİNİ ELE VERDİN!

EVET, EVCİLEŞTİRİLMİŞTİR. SEN ONU ÖLDÜRDÜN!

SENİN KİM OLDUĞUNU ANLADIK... BİR DÜŞMAN CASUSUSUN. YALANCININ TEKİSİN.. PİS İSPİYONCU SENİ!

HAYIR!

BENİMLE KENTE GELECEKSİN...SENİ ÖLÜM CEZASINA ÇARPTIRIRLAR HERHALDE...

HAYDİ YÜRÜ!

HAYIR, GELMEYECEĞİM!

ATEŞ ET!.. KAÇARKEN VURULDUĞUNU SÖYLERİZ.

EVET.

AAAHH

ONU YARALADIN!

YAĞMACILAR... OOVW!

GEL BAKALIM YABANCI.. ADIN NE SENİN?

HANS!.. ADIM HANS!..

DONDURUCU SOĞUK HANS'I TİR TİR TİTRETİYORDU. KARŞISINDAKİ ÜÇ KİŞİ KİMLERDİ ACABA? ONLARIN DOSTU MU OLACAKTI YOKSA DÜŞMANI MI?

BENİM ADIM ORKİDE... BUNLAR DA ARKADAŞLARIM TOHUM VE SAMAN... SANA BAZI SORULAR SORACAĞIZ...

BURADA MI? BEN SOĞUKTAN DONUYORUM. SİZ NASIL DAYANIYORSUNUZ?

İYİ İŞTE... SORULARIMIZI ÇABUK ÇABUK YANITLARSIN!

NÖBETÇİLERDEN NEDEN KAÇIYORDUN?

BENİ KENTE GÖTÜRÜP, ONİKİNCİ ÖLÜM CEZASINA ÇARPTIRMAK İSTİYORLAR

SEN HANGİ GETEDENSİN? DAHA ÖNCE HİÇ GÖRMEDİM SENİ!

KİM OLDUĞUMU BİLMİYORUM. TEK ANIM SAĞDIĞIM ŞEY ADIMIN HANS OLDUĞU...

BURALARDA ARTIK KİMSENİN BELLEĞİ KAYBOLMUYOR!

BENCE, SEN DE BİZİM GİBİ YAĞMACININ TEKİSİN. KIŞ UYKUSUNA YATMIŞ BİR ZENGİN BULUP, GİYSİLERİNİ ÇALMIŞ OLMALISIN!

SENİN YÜZÜNDEN ZENGİN BİR ADAM ÇIRILÇIPLAK KALMIŞTIR ŞİMDİ! HA HA!

BU GİYSİLER YİRMİNCİ YÜZYILIN SONUNA AİT. BÜYÜK BUZ DÖNEMİNDEN ÖNCE!

HİÇBİR ŞEY ANIMSAMIYORUM

EVET, EVET, ANLADIK. İŞİNİ BİTİREYİM Mİ ORKİDE?

HAYIR SAMAN, BEKLE! ÖNCE NÖBETÇİLERİN SİLÂHINI ALALIM.

DUR! BUNA HAKKIMIZ OLMADIĞINI BİLİYORSUN...

Yazan: GEORGE McHARGUE
Çeviren: ŞULE SAKIZLIOĞLU

MÜZEDEKİ ESRAR

ÖZET

Doğa Tarihi Müzesi'ndeki garip olaylar devam etmektedir. Kuşların sergilendiği bölümden sonra böceklerin olduğu bölüm de karıştırılmıştır. Bu sefer, Ruthy adlı evcil örümcek yok olmuştur. Ben, bütün bu olanların suçlusunu yalnız başına araştırmaya karar verir.

KIZ, biraz sonra birlikte geldiği çocuklardan ayrıldı. **Ben,** aralarındaki uzaklığı korumakta zorluk çekiyordu. Müzeyi çok iyi bilmesi, onun avantajıydı. Koridorların sonunda geçit olup olmadığını, merdivenlerin ve asansörlerin yerini çok iyi biliyordu. Kızın avantajı da, kalabalığın arasında çok hızlı yürüyebilmesiydi. Bunun bir nedeni de, insanları itip kakmaktan çekinmemesiydi.

Onbeş dakika süren kovalamacadan sonra, **Ben** kızın gitmek için belirli bir yönü olmadığını keşfetti. Hızlı adımlarla bir aşağı bir yukarı geziniyor, gezilecek salonlara bakmıyordu bile. **Ben** gittikçe daha fazla meraklanıyordu. Kızın dikkatle elinde taşıdığı kitabı mutlaka görmesi gerekiyordu. Dünya Tarihi Bölümü'nde bu şansı bir parça yakaladı. Dün seyrettiği bir film, şimdi salonun karanlık bir köşesinde gösterilmeye başlanmıştı. Kız, yanardağ ve depremlerin gösterildiği bir sahnede filmi seyretmeye koyuldu. **Ben** de, kıza dikkatle yaklaşmaya çalıştı. Aralarında beş altı kişi kaldığında, **Ben** kitabın üzerindeki yazıyı okuyabiliyordu. Mary Beverage tarafından yazılmıştı. Adı "İlkçağdan Bugüne Kullanılan İçkiler" idi. **Ben** o kadar şaşırmıştı ki, neredeyse bağıracaktı. Bu yaşta bir kız, bira, şarap ve viskileri anlatan kitabı; üstelik Doğa Bilimleri Müzesi'ne neden getirsindi ki?... Üstelik bir değil, birkaç kez getirmenin hiçbir anlamı yoktu.

Ben, bu düşüncelere o kadar dalmıştı ki, ışıkların yanıp yeni bir grup seyircinin gelmekte olduğunu neden sonra farketti. Herhalde kız onu görmüştü. Çünkü bir an içinde ortadan yok olmuştu. Birazdan, **Ben** sağ tarafında uzaklarda bir çift yeşil ayakkabı farketti. Acele etmeden izlemeye başladı. Kız, çok kötü bir yanlış yaparak

Ben, müzenin koridorlarında süren kovalamacadan yılmıştı.

mücevherlerin sergilendiği bölüme saptı. Onun arkasında Pasifiğin İnsanları'ndan başka bir şey yoktu. Çıkmaz bir yere sapmıştı. Yani kendi kendini tuzağa düşürmüştü!

Sergilenen kafatasılarının arasında karşılaştılar. Kız, gidebileceği bir yerin kalmadığını farkedince hiçbir şey yapamadı.

Ben daha ağzını açmadan kız tısladı. Çok kızgındı.

"Beni izleyerek ne yaptığını zannediyorsun? Eğer peşimi bırakmazsan, seni polise şikâyet edeceğim; bilmiş ol. Benden uzak dur. Seni bir daha görmek istemiyorum. Senden nefret ediyorum!"

Yeşil gözleri, kızgınlıktan çakmak çakmak olmuştu. Sinirden sanki saçları bile titriyordu.

Şimdi de sinirlenme sırası **Ben'** deydi. Müzesinin bütün düzenini bozduktan sonra, bir de kendisiyle böyle konuşmaya ne hakkı vardı?

"Dur bir dakika. Ne yaptığını bilmek istiyorum."

Kız, hiç duymamışcasına yoluna devam etti.

"Benden uzak dur, duyuyor musun? Eğer sözümü dinlemezsen pişman olursun. Seni elime geçiririm. Senin ruhunu taşıyan bir bebek yaparım. Üzerini iğnelerle doldururum. Seni çok korkunç bir yaratığa çeviririm. Seni bir hamamböceğine çevirir, ezerim. Ben bir sihirbazım. Bir bruja'yım. Bunu herkes bilir. Şimdi defol yanımdan, çabuk."

Ben'e o kadar kötü baktı ki, çocuk birkaç adım gerilemek gereğini duydu. Kız da bu arada çevik bir hareketle **Ben'**in yanından sıyrılıp kapıya doğru yöneldi. Çabuk yürüyordu. Ama **Ben'**in yetişemeyeceği kadar da çabuk değil. Anlaşılan yeşil ayakkabılar onu epey zorluyordu. **Ben,** bu sefer onu kaybetmeyeceğinden emindi. Adım adım izliyordu. Pasifiğin İnsanları Bölümü'nden çıkarken **Ben,** sihirbaz kızın kolunu yakaladı. Amacı, kızı biraz yavaşlatmak, onunla konuşmak için bir fırsat yaratmaktı. Ancak kız kolunu o kadar hızlı çekti ki, **Ben'**in dengesi bozuldu. Sendelerken kıza dayanınca, kız da duvara tutunmak zorunda kaldı. Bu sırada elindeki kitap yere düştü. Büyük bir gürültüyle yere düşerken, kapağı açıldı **Ben** çok şaşırmıştı. Bunun kitapla en ufak bir ilgisi yoktu. Kitap şeklinde yapılmış bir kutuydu. İçinde yeşil bir kâğıt tabak vardı. Tabağın içindeki yemeğin bir kısmı yere dökülmüştü. **Ben,** düşünmeden yere eğilip yemekleri toplamaya başladı. Katı yumurtalar, biraz meyve, bir kısmı yenmiş bir hamburger, birkaç marul yaprağı ve kahverengi kabuklu muzlar. Platenler! **Ben,** sihirbaz kıza baktı. Şimdi o da yere eğilmiş, yerdekileri olabildiğince çabuk toplamaya çalışıyordu. **Ben'**e arkasını döndü. Ama **Ben,** onun ağlamak üzere olduğunu farketmişti. O kadar uzun boylu olmasına karşın, **Ben'**den büyük görünmüyordu şimdi. **Ben** üzülmüştü.

"O şimdi çok yalnız ve de aç. O! Ne dedim ben?" Sihirbaz kız birdenbire ağzından bir şeyler kaçırmıştı. Ben, onu aşağıya kadar izledi. Ama ağzından başka söz alamadı.

"Dinle. Üzgünüm. Kutunu devirdiğim için yani. Ama bana öyle şeyler söylememeliydin. Ayrıca bana ne yaptığını söylemelisin. Böyle müzenin altını üstüne getirmeye devam edemezsin, biliyorsun."

Onun karşılık vermesini bekledi. Ama kız kutusunu aldı ve arkasına bakmadan uzaklaştı. Dişlerini sıkmış, başı dik, bakışlarını çevirmeden yürümesini sürdürüyordu. **Ben,** onu izlemeyi sürdürdü. Ama bu kez dokunmamaya ve hiçbir şey söylememeye çalışıyordu. Birlikte Dünya Tarihi Bölümü'nden geçtiler, Eski Çağ Memelileri'nin sergilendiği bölüme geldiler. **Ben,** geçen gün burada başına gelenleri anımsadı.

İlk Çağ Memelileri Bölümü'ne geldiklerinde, kız başını çevirmeden konuşmaya başladı. Bu arada hızını da yavaşlatmamıştı.

"Beni bütün gün izleyecek misin, aptal cüce?"

Ben, ellerini ceplerine soktu.

"Herhalde. Bana böyle kötü davranmayı bırakıp, söylediklerimi dinlemeye başlayıncaya kadar izleyeceğim sanırım."

"Ben mi kötüyüm?... Ben ha?.. Sen kendini ne zannediyorsun, başkalarının işine burnunu sokmaya ne hakkın var?"

Eski Çağ Dinozorları'nı da birlikte geçtiler. Şimdi ana merdivenin önündeydiler. Kız, burada bir parça duraladı. İlk Çağ Dinozorları'nın bulunduğu bölüme bakıp bakıp duruyordu. Sonra **Ben'**e baktı. Bu kez yüzünde yalvaran bir ifade vardı.

"Lütfen, lütfen beni izlemeyi bırak artık. Beni yalnız bırakamaz mısın?"

"Bilmiyorum. Belki evet, belki hayır. Senin önce bana ne yaptığını anlatman gerek. Buradan bir şey çalmaya kalkışmayacağından, nasıl emin olabilirim? Ben müzeyi koruyorum."

Sihirbaz kız, merdivenlerin önündeydi. **Ben'**e doğru döndüğünde artık ağlamak üzereydi.

"Asıl kötü olan sensin. Ne yaptığını bilmiyorsun. O şimdi çok yalnız ve de aç. O! Ne dedim ben."

Son kelimeleri söylerken elini ağzına götürmüştü. **Ben,** onu taa aşağıya kadar izlediği halde ağzından başka bir söz alamadı.

O akşam **Ben'**in üzerinde düşüneceği o kadar çok konu vardı ki. Keşfettiği şeyler yüzünden çok heyecanlı olması gerekiyordu. Ama içinde bir sıkıntı vardı. Kendi kendine, "Müzeyi korumaya tabii ki, hakkım var" diye düşündü. Aynı zamanda, sihirbaz kızın durumu korktuğu gibiyse; kız şimdi çok kötü durumdaydı ve kendisi de işini zorlaştırıyordu. Doğru düşünüp, düşünmediğini bilmesi gerekiyordu. Sonra ne yapması gerektiğini düşündü.

Ödevini bitirdikten sonra, uzun bir süre annesinin çok kalın ve resimlerle dolu bir kitabını aradı. Bu biraz sıkıntısını dağıttı ama tam anlamıyla değil. Akşam yemek sırasında babasıyla konuştu.

SÜRECEK

OKURDAN

Sayfamızda yayımlanmak üzere şiirlerinizi, öykülerinizi, fıkra ve resimlerinizi bekliyoruz. Yapıtlarınızın altına adınızı, adresinizi bulunduğunuz kenti ve okulunuzu yazmayı da unutmayınız.

KÜÇÜK ALİ

Kitaplarım canım derdin
Okulu çok severdin
Derslerinin çoğu bitti
Günlerdir neredesin

Küçük Ali, Küçük Ali
Sen okuyacaktın hani?

Hüznünü sezmiştim
Dalgındı yaşlı gözlerin
Selamlarken sınıfı
Bayrak dalgalandı üzgün

Küçük Ali, Küçük Ali
Sen okuyacaktın hani?

Kabiliyetin çok yönlüydü
Pırıl pırıldı gözlerin
Paşa olmaktı özlemin
Yasta kalemin defterin
Ne olacak şimdi geleceğin

Küçük Ali, Küçük Ali
Sen okuyacaktın hani?

Sırlarını söylemezdin
Seni tamirde görmüşler
Kararmış yüzün, ellerin
Küçük omuzlarına şimdiden
Geçim derdimi yüklendi

Küçük Ali, Küçük Ali
Sen okuyacaktın hani.

Gülben ŞAHLAN/Çınarcık

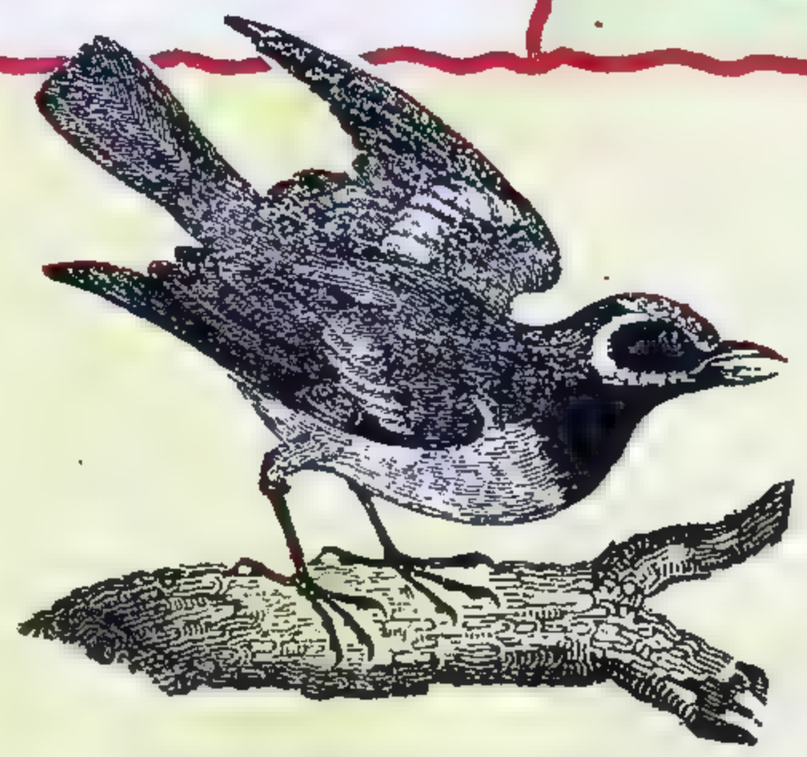

TÜRKİYEM

Dağıyla, taşıyla, toprağıyla,
Karıyla, yağmuruyla.
Her şeyiyle bir başka güzel,
Benim güzel Türkiyem.

Dünyada en şirin,
Dünyada en güzel.
Benim ülkem, benim vatanım
Benim benim Türkiyem.

Halkıyla, evleriyle,
Misafirperverliğiyle.
Birçok tarihi eserleriyle,
Birçok şehirleriyle ünlü,
Benim canım Türkiyem.

Meyvalarıyla, sebzeleriyle,
Çobanlarıyla, insanlarıyla,
Folkloruyla, barıyla, davuluyla, zurnasıyla.
Kavalıyla, fülütüyle ünlü.
Benim Türkiyem.

Özgür KABAN

KUŞLAR

Dalda öter kuşlar
Cik, cik şarkıya başlar
Onlar için zordur kışlar
Güzel kuşlar minik kuşlar

Güzeldir onların sesi
Dinlerken herkesin tutulur nefesi
Yaraya merhemdir onların ciklemesi
Güzel kuşlar minik kuşlar
Sonbaharda kimisi gider
Gidenlerin sesleri biter
İlkbahar gelince öter
Güzel kuşlar minik kuşlar

Fatma HACIOĞLU/İnegöl-Bursa

Boran ANGIN/Akçaabat-TRABZON

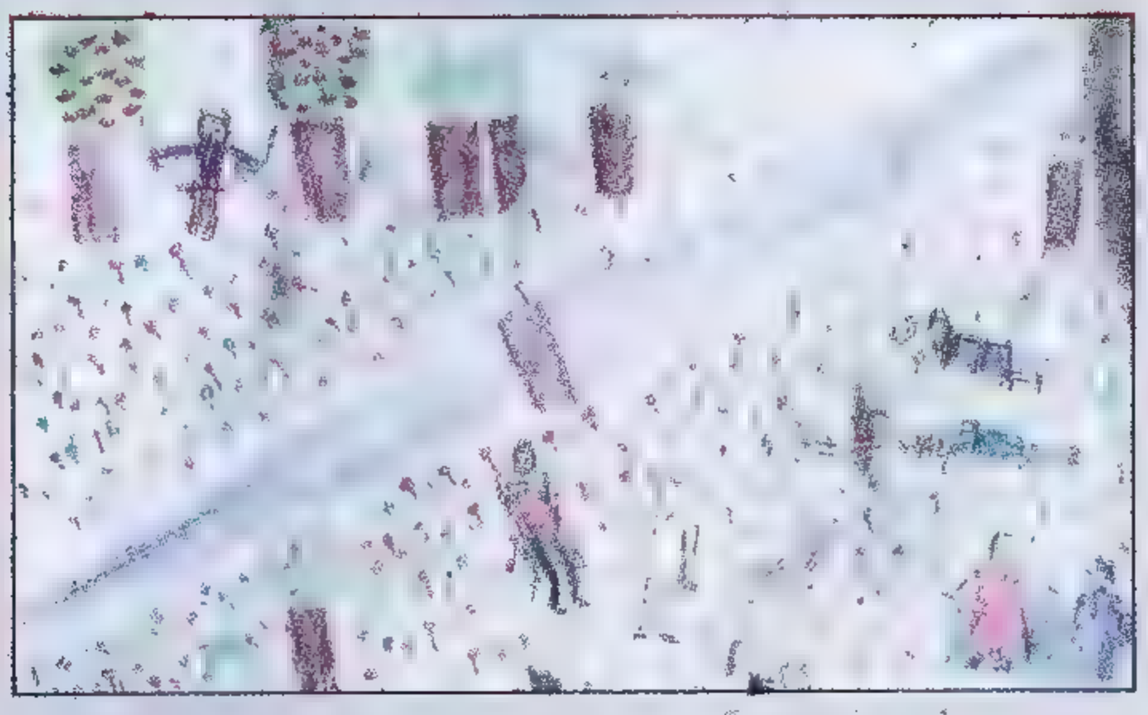

Murat KAPLAN

OKURA

BİZİM DERGİMİZ

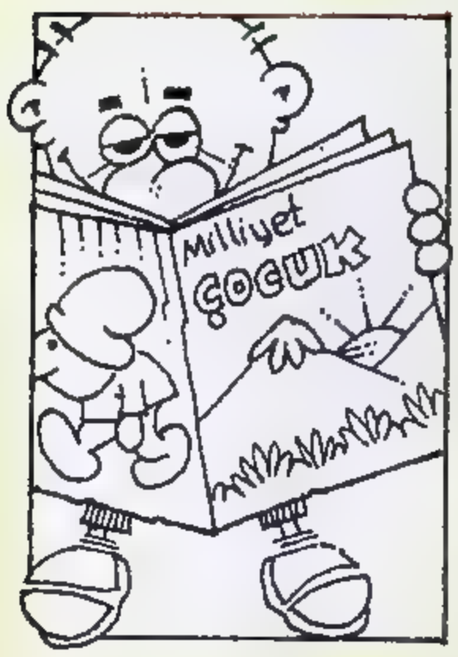

Milliyet Çocuk Dergısı
Kısaca şöyle tarifi
Red Kit'i ile Tenten'i
Heyecanlandırır bizleri

Yaşadığımız dünyayı
Geze geze öğretir
Bulmacaları ile testleri
Düşünmeyi öğretir.

Bilgi kaynağıdır ansiklopedisi
Bizlere aktarır bilgisini
Haydi siz de okuyun
Milliyet Çocuk Dergisi'ni.

Fevzi ERSOY/Aksu-Antalya

ÖĞRETMEN

Bir ışık gibi parladın bize
Yol gösterdin hepimize
Sevgi kattın sevgimize
Canım sevgili öğretmenim

Atatürk'ü sevmeyi öğrettin
Cahilliği yalnız başına yendin
Sen de benimle vatanımı sevdin
Canım sevgili öğretmenim

Sen bir öğretmensin
Her şeyleri öğretensin
Ana baba gibisin
Canım sevgili öğretmenim

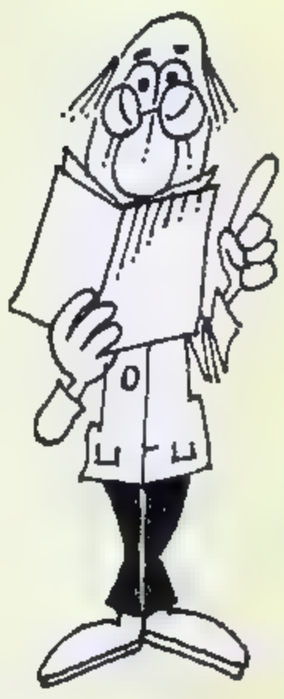

Selçuk SEÇKİN/Çınarcık

NEŞELİ PİKNİK

Bahar mevsiminin sıcak bir mayıs gününde, teyzemler bize gelmiş ve hep birlikte pikniğe gitmeye karar vermiştik. Annemle teyzem, yiyecekleri hazırlarken, biz de toplarımızı, iplerimizi arabaya yerleştiriyorduk. Tüm hazırlıklar tamamlanınca, hep birlikte yola çıktık.

Yola çıktığımızda güneş yavaş yavaş yükseliyordu. Her taraf yeşillikler içindeydi. Yolculuğumuz ağaçlarla dolu, yakınından bir derenin aktığı küçük bir ormanda sona erdi. Pikniğimizi burada yapmaya karar verdik. Bu orman kuş sesleriyle dolu, güneş ışığının ağaç dallarından tel tel uzandığı, yerlere beyaz bir görünüm veren papatyalarla bezeli şirin bir yerdi. Arabadan indiğimizde yaptığım ilk iş o şirin, beyaz papatyaları koparmak olmuştu.

Birçok papatya toplamama rağmen, yerler beyaz görünümünü hâlâ kaybetmemişti. Topladığım papatyaları, bir bardağın içine koyarak, ağaçların altına kurduğumuz portatif masaya yerleştirdim.

Daha sonra da top oynamaya başladık. Ağaçların altına salıncak kurduk, ip atladık.

Saat 2'ye doğru annem, bizi yemeğe çağırdı. Tatlı esen bir bahar rüzgârı altında ormanın temiz havasını soluyarak, yemek yemek öyle güzel ki?

Vakit ilerledikçe bu güzel yerden ayrılacağımıza çok üzülüyoruz. Karanlık basarken hep beraber yola çıktık. O gece yataklarımıza girerken, o güzel yerin hayâliyle uykuya dalıyoruz.

Yeşim Er/SAMSUN

Pelin SARIOĞLU/SİVAS

Türkan DEĞİRMENCİ/TRABZON

MEKTUP ARKADAŞI

ŞENOL CİN: 1975 doğumluyum. Ortaokul 2. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim TV seyretmek, müzik dinlemek, spor yapmaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarım için adresim: Çaydeğirmeni Köyü. Bakkal Alim Yılmaz eliyle Devrek/ZONGULDAK.

KORHAN ADANALI: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıf öğrencisiyim. Hobilerim; müzik dinlemek, futbol oynamak, koşmak ve çeşitli koleksiyonlar yapmaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak için adresim: Yapı ve Kredi Evleri C/Blok 4/8 (80270) Şişli/İSTANBUL.

BARIŞ TEPE: 16 yaşındayım. Lise birinci sınıfa gidiyorum. Özel zevklerim arasında bisiklete binmek, roman, hikaye, dergi okumak ve spor yapmak yer alır. Benimle mektuplaşmak isteyen kız ve erkek arkadaşlarım için adresim: Güller Pınarı Mah. Yenilmez Sok. No: 8 (07400) Alanya/ANTALYA.

AYŞEGÜL GÜVER: 1973 doğumluyum. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, ata binmek, spor yapmak; TV seyretmek gelir. Yazışmak isteyen arkadaşlar için adresim: Aslan Paşa Mah. Arı Sok. No: 49 Kozan/ADANA.

ERGÜN GÜNDÜZ: 1973 Erzurum doğumluyum. Lise birinci sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında futbol oynamak, çeşitli koleksiyon yapmak, kitap okumak, TV seyretmek, müzik dinlemek başta gelir. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Meydan Mah. İskenderun Cad. No: 11 Aşkale/ERZURUM.

SÜLEYMAN YILMAZ: 1973 doğumluyum. Lise birinci sınıfa gidiyorum. Pul koleksiyonu yapmak, futbol oynamak, ders çalışmak özel zevklerim arasındadır. Yaşıtım kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Çamköy Karasu/AYDIN.

RAHŞAN ERDEM: 11 yaşındayım. İlkokul 5. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim hentbol oynamak, müzik dinlemek, TV seyretmek, gezmektir. Yaşıtım olan arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Yenidoğan Mah. Fatih Cad. Koldere Apt. 42/8 SAMSUN.

FİLİZ SARIKURT: 1974 doğumluyum. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Bisiklete binmek, kitap okumak, müzik dinlemek, yüzmek ve basketbol oynamak özel zevklerim arasındadır. Kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak için adresim: Cumhuriyet Ortaokulu Çorlu/TEKİRDAĞ.

VEDAT ÇETİN: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıfta okumaktayım. Özel zevklerim Pop Müzik dinlemek, spor ve break dans yapmak ve resimle uğraşmaktır. Yazışmak isteyen arkadaşlar için adresim: Şehkerahmettin Mah. Larçin Sok. No: 33/2 GİRESUN.

METİN AYDOĞAN: 1971 doğumluyum. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında kitap okumak, spor yapmak, müzik dinlemek gelir. Benimle mektuplaşmak isteyen kız ve erkek arkadaşlar için adresim: Akşehir Cad. Demirhan Apt. Kat. 4 Çay/AFYON.

OSMAN YELPAZE: 1973 doğumluyum. Ortaokul 3. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim arasında müzik dinlemek, kitap okumak, sporla uğraşmak ve çeşitli koleksiyonlar yapmak başta gelir. Mektuplaşmak için adresim: Tavas Lisesi Ortakısım 3.. sınıf No: 857 Tavas/DENİZLİ.

YASEMİN ANBAR: 13 yaşındayım. Ortaokul 2. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim kitap okumak, müzik dinlemek, bisiklete binmek, resim yapmak ve el işleriyle uğraşmaktır. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adresim: Kurtuluş Mah. Adiloba Cad. Dilek Sok. No: 41 Saruhanlı/MANİSA.

ORAY EMRE GÜNDÜZ: 10 yaşındayım. İlkokul 4. sınıfa gitmekteyim. Özel zevklerim müzik dinlemek, kitap okumak, para koleksiyonu yapmaktır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: Mısırlı Sok. Arda Apt. No: 21/8 Beşiktaş/İSTANBUL.

RAHİME ALTAY: 11 yaşındayım. Özel zevklerim arasında kitap okumak, müzik dinlemek, flüt çalmak ve çeşitli koleksiyonlar yapmak başta gelir. Yaşıtım olan kız arkadaşlarla yazışmak isterim. Adresim: Sadri Artuna Cad. Mithat Paşa Sit. Barış Apt. 3/3 Safranbolu/ZONGULDAK.

UĞUR KÜÇÜK: 14 yaşındayım. Ortaokul 3. sınıf öğrencisiyim. Şiir yazmak, spor yapmak, müzik dinlemek, pul koleksiyonu yapmayı özel zevklerim arasında sayabilirim. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adresim: P.K. 01 Çeşmeli/MERSİN.

İLKER TUTAK: 10 yaşındayım. İlkokul 5. sınıf öğrencisiyim. Özel zevklerim arasında basketbol oynamak, müzik dinlemek, resim yapmak yer alır. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak için adresim. İşçanlar Çarşısı A/1 Blok. D. 15 Çorlu/TEKİRDAĞ.

MURAT İPEK: 12 yaşındayım. Özel zevklerim kitap okumak, futbol oynamak, ayrıca tiyatro dalında özel bir yeteneğim var. Yaşıtım olan kız ve erkek arkadaşlarımla yazışmak için adresim: Kısmet Mah. 810 Sok. No: 25 Batman/SİİRT.

AYLA TUNA: 1974 doğumluyum. Özel zevklerim bisiklete binmek, kitap okumak, Pop Müzik dinlemek, basketbol oynamak ve yüzmektir. Yaşıtlarımla yazışmak için adresim: Tavşanlı Mah. 74 Sok. No: 14 Çalı Apt. Kat. 2 (16700) Karacabey/BURSA.

ŞİMŞEK SANTRFOR

PARİS... ÖĞLE SONRASI, ÜNLÜ FİZİK TEDAVİ UZMANI PROFESÖR DEVAUX'NUN MUAYENEHANESİ.

48,... 49... 50... DUR! BU KADAR YETER.

DAHA YORULMAMIŞTIM... HİÇ ZORLANMADIM BİLE!

NORMAL... ESPALYEYE GEÇELİM.

HAYDİ! İT! İT! AĞRI YOK DEĞİL Mİ?

YOK!

DEVAM ET! ALNIMA DEĞMEĞE ÇALIŞ!

BİR KAÇ DAKİKA SONRA...

ENDİŞELERİNİZ YERSİZMİŞ BAY CASTEL. DİZLERİNİZ KUSURSUZ! AZ ÖNCE BİR ŞEY HİSSETTİNİZ Mİ?

ÇOK DEĞİL, FAKAT SON TEDAVİYİ BARSELONA'DA OLMUŞTUM!

...SİZİNKİ YALNIZCA BÜYÜK SPORCULARDA OLAN BİR KORKU... ŞİMDİ BANA O ŞAHANE GOLLERİ SIRALAYACAĞINIZA SÖZ VERİN!

DENEYECEĞİM!

BİRKAÇ DAKİKA P.S.G'NİN 7 NUMARASI KALABALIK TRAFİKTEDİR...

LOGA*'YA NE KADAR ZAMANDA VARACAĞIM BAKALIM.

* P.S.G'NİN ANTRENMAN KAMPI.

TRAFIK SIKIŞIKLIĞINDA YAPILABILECEK PEK BIR ŞEY YOKTUR. ERIC DE DR. DELVAUX ILE YAPTIĞI GÖRÜŞMEYI DÜŞÜNLIYORDU.

OF! ÖNÜMÜZDEKI CUMARTESI AJAX MAÇI VAR. O ZAMANA KADAR BAŞIMA BIR ŞANSSIZLIK GELMEZSE BARI!..

BANG

BEN Mİ HATALIYIM? ASIL SIZ BANA VURDUNUZ, İNKÂR MI EDIYORSUNUZ?

PEKI, KIM YOLUN ORTASINDA ANIDEN DURDU? ELIMI YAKMADAN ÇEK!

HEY! SAKIN OLUN!

BU DA KIM? BENI SINIRLENDIREN BU KADIN!

ONUN HATASIYDI! BAK IŞTE POLIS GELIYOR.

NE OLUYOR?

MOTORLU BIR POLIS DAHA GELIR

ÖNEMLI BIR ŞEY VAR MI?

HAYIR... ARABALARDA HASAR VAR. ÇEKICIYI ÇAĞIR!

TAMAM!

30 DAKİKA İÇİNDE ROLAND-GARROS'TA OLMAM GEREKİYOR... İŞİNİZ DAHA UZUN SÜRER Mİ?

EVET! FAKAT ARABANIZI DAHA SONRA BELEDİYE GARAJINDAN ALABİLİRSİNİZ...

PORTE D'AUTEUIL'E GİDİYORUM İSTERSENİZ SİZİ BIRAKAYIM!

ZAHMET ETMESEYDİNİZ!

NE ZAHMETİ, RİCA EDERİM!

BEN CASTEL.. P.S.G DE OYNUYORUM...

BEN DE SİZİ NEREDEN HATIRLADIĞIMI DÜŞÜNÜYORDUM... BEN DE DİANE CHAPUIS... ÜLKE KLASMANINDA 12.YIM!

DEMEK İKİNİZ DE TOP OYNUYORSUNUZ. FAKAT KÜÇÜK SOPALARINIZLA

HRECO

PAT

RX7

YETİŞEBİLİRSEK TCHERNOKOVA İLE ANTRENMAN MAÇIM VAR...

ONUNLA BU MAÇI YAPABİLMEK İÇİN NE KADAR ÇOK BEKLEDİĞİMİ DÜŞÜNEMEZSİNİZ!

İŞTE! DAHA 25 DAKİKAN VAR!

SUPER! ARABAN ÇOK HIZLI!

MAÇI SEYRETMEK İSTERMİYDİN?

TABİİ... TELEVİZYONDAKİNDEN DAHA HEYECANLIDIR HERHALDE...

KULÜBÜN GİRİŞİNDE SENİN İÇİN BİR SORUN ÇIKARACAKLARINI SANMAM!

5 DAKİKA SONRA...

...KUMARALI KORTUN TRİBÜNÜNE OTURAN ERİC, DİANE İLE TCHERNOKOVA'NIN MAÇININ BAŞLAMASINI BEKLEMEKTEDİR.

8 NUMARALI KORTTA OYNAYACAĞIZ...

SON ÇİZGİNİN GERİSİNDE DUR! VE TOPLARI İÇERDE KARŞILAMAĞA ÇALIŞ!

PAT

BNP

BAYAĞI DA SEYİRCİ VAR! HEYECANLI MISIN?

TABİİ, O DÜNYANIN EN İYİ TENİSÇİLERİNDEN BİRİ...!

İYİ VURUŞ!

TOPA UZAN DİANE!

TCHERNOKOVA'NIN TOPUNU KARŞILAMAK İÇİN GERİLİR...

BACAKLARI GÜÇLÜ!

USTA TENİSÇİ DİANE'NİN REFLEKSLERİNİ VE TEKNİĞİ KUVVETLENDİRİCİ TOPLAR ATMAYA DEVAM EDER.

GÜZEL! ŞİMDİ TOPU SMAÇLA!..

ÇOK İYİ!.. SON ÇİZGİYE DÖN!

25 DAKİKA SONRA..

YARINA! TEŞEKKÜRLER!

ÖF! NASILDIM?

ÇOK HARİKA BİR OYUNDU! FAKAT BANA YANLIŞ GELEN BİR HAREKETİN OLDU!

TOPLARI KARŞILARKEN FİLEYE GEREĞİNDEN FAZLA YAKLAŞIYORSUN.

TCHERNO'DA BANA AYNI ŞEYİ SÖYLEDİ. TENİS OYNUYOR MUSUN?

EVDE BİR İKİ RAKETİM VAR DİYELİM.

O ZAMAN SENİNLE BİR GÜN OYNARIZ NE DERSİN?

MEMNUNİYETLE

O GÜNÜ BEKLEYECEĞİM..

MASAL

YAŞLANMIŞ YUMURTALAR

GÜNLERDEN bir gün, yoksul bir ırgat, iş bulmak ümidiyle uzak ülkelere gitmiş. Çalmadık kapı bırakmamış, ama yine de iş bulamamış.

Açlık başına vurduğu için, cebindeki son paraya kıymayı göze alarak bir lokantaya dalmış. Kendine bir bardak bira, ekmek, peynir ve sekiz haşlanmış yumurta ısmarlamış. Irgat afiyetle karnını doyurmuş, ama elini cebine atınca bir de ne görsün? Yolda bütün paralarını yitirmemiş mi?

Lokantanın sahibi, ırgatın kendisini dolandırdığını sanmış ve müthiş sinirlenmiş.

— Sen hem gel, güzelce karnını doyur arkasından da hiç para ödeme. Oh, ne iş! Biz burada bedava mı yemek dağıtıyoruz?... diye söylenmeye başlamış. Başlamış ama hiçbir şeycik de yapamamış.

Gel zaman git zaman, aradan yirmi yıl geçmiş. Bizim yoksul ırgatın sonradan işleri yolunda gitmiş ve zengin olmuş. Rahata eren ırgat, gençliğinde gezip tozduğu, yarı aç yarı tok süründüğü yerleri yeniden görmeye karar vermiş. Günün birinde, bir zamanlar yemek yiyip de parasını ödeyemediği lokantaya yolu düşmüş. Masaya oturup yirmi yıl öncesi gibi kendisine bira, ekmek, peynir ve sekiz haşlanmış yumurta ısmarlamış. Yiyip içtikten sonra lokanta sahibine, borcunu sormuş.

— Borcunuz, 3 kuron efendim.

Müşteri gülmüş, lokantacıya 30 kuron vermiş.

— Yanılıyorsunuz efendim, demiş lokanta sahibi. Sanırım yanlış anladınız. Borcunuz 30 kuron değil, yalnızca 3 kuron...

— Siz parayı almaya bakın, demiş müşteri, bu hem kendim için, hem de yirmi yıl önce aynı şeyleri yiyip içip ödemeden giden o ırgatın borcu için...

— Bunu nereden biliyorsunuz? diye şaşkınlıkla sormuş lokantacı.

Bunun üzerine,

— O ırgat benim, diye yanıtlamış konuk.

Lokantacı bir süre kafasını kaşıdıktan sonra, müşteriden daha fazla para istemeye karar vermiş...

— Olmaz efendim, demiş. Başka türlü hesaplamak gerek... Düşünün bir kez, o zamanın sekiz yumurtası bana neler kazandırmazdı ki... Diyelim ki, bir tavuk o yumurtalarla kuluçkaya yatsaydı, civcivler çıkacaktı. Bu civcivler tavuk olacak, onlardan da yeni yumurtalar çıkacak, yeni yeni civcivler olacaktı. Siz hesaplayın, ne kadar çok tavuğum olacaktı! Şimdiye kadar yitirdiklerimin hepsini ödemek zorundasınız. Ya hesabı ödersenız ya da sizi mahkemeye veririm.

Eski ırgat gülmüş. Lokantacının şaka yaptığını sanmış. Oysa hiç de şaka değilmiş. Adam tutturmuş, ille de seni mahkemeye vereceğim diye...

Bu sırada lokantada bir köylü de yemek yiyormuş. Olup bitene tanık olmuş. Güç durumdaki müşterinin yanına yaklaşmış..

— Siz hiç çekinmeden mahkemeye gidin, diye fısıldamış kulağına. Ben sizi savunurum. Yalnızca, yargıca rica edin. Ben gelinceye kadar mahkemeyi başlatmasın. Bu arada siz hiç endişelenmeyin. Oldu mu?

Derken mahkeme günü gelip çatmış. Herkes mahkemenin yapılacağı salonda toplanmış. Ama bizim ırgatı savunacağını söyleyen köylü ortalarda yokmuş... Tam yargıç duruşmayı başlatmaya karar vermiş ki, köylü çıkagelmiş. Telaş içinde yerini alırken:

— Geciktiğim için özür dilerim sayın yargıç, demiş.

— Niçin bu kadar geç kaldınız?

— Daha erken gelmem olanaksızdı, diye yanıtlamış köylü. Kardeşimin küçük bir arazisi vardır. Bu gün oraya bezelye ekmek istedi. Ona dükkânımdan bir çuval bezelye götürdüm. Bir de bezelyeleri ekmeden önce haşlayıp soğumalarını beklemem gerekti.

Herkes köylünün bu sözüne şaşırdı. Yargıç:

— Ne dediniz, ne dediniz? diye gülmeye başladı. Hiç bezelyeler haşlanıp tohum diye ekilir mi? Hem ekilse bile, nasıl olur da haşlanmış bezelyeler filiz verir?

— Sayın yargıç, diye ellerini açmış köylü. Haşlanmış bezelye filiz vermez de, haşlanmış yumurta nasıl civciv verir.

Ve böylelikle, kurnaz köylünün yardımıyla dava kazanılmış...

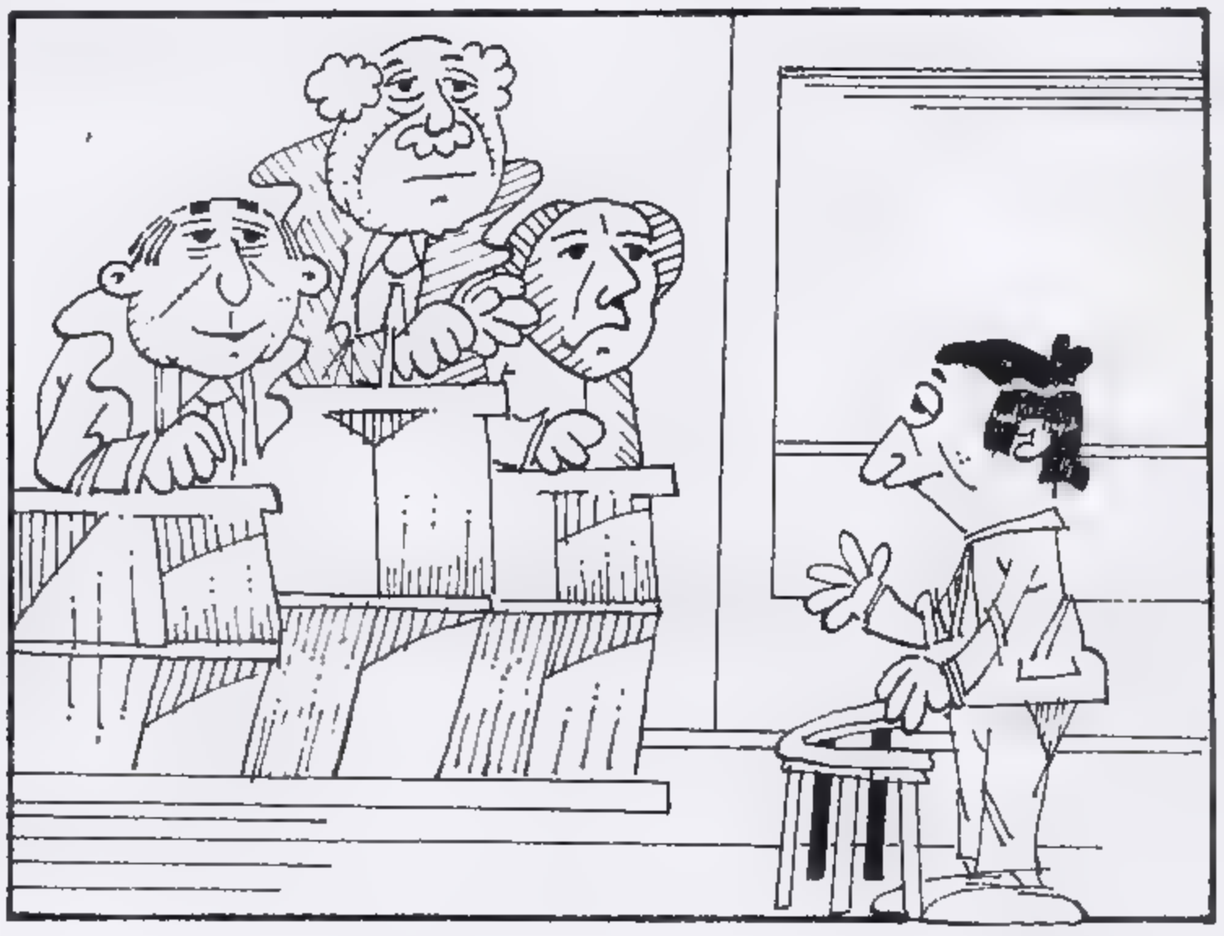

BİLİM ve TEKNİK

Hazırlayan: **REŞİT AŞÇIOĞLU**

Uçağın ve helikopterin bulunuşundan çok önce, güvercinler "posta" olarak kullanılıyordu. Günümüzde teknik gelişti ama, bu sevimli kuşlardan hâlâ aynı şekilde yararlanılabiliyor...

GÜVERCİNLER, TIBBIN HİZMETİNDE

FRANSA'nın kış aylarında 5.000 nüfuslu d'Yeu Adası Hastanesi hızlı tahlil için gönderilmesi gereken kan ve idrar örneklerini kıtadaki laboratuvara güvercinlerle gönderiyorlar.

Hastaneye birdenbire yatırılmış bir hastanın ameliyat için kan ve idrarını tahlil etmek gerekince, d'Yeu Hastanesi doktorları, tam donanımlı laboratuvara acele olarak güvercinlerle göndermek zorunda kalıyorlar.

Aslında helikopter kullanmak da mümkün. Ne var ki, güvercinler aynı işi hem daha kısa zamanda, hem de daha ucuza yerine getiriyorlar.

Verilen bilgilere göre d'Yeu Adası Hastanesi'nin uzmanları, gövdelerine kırmızı renkte floresan bir kuşak bağlanmış güvercine, tahlil edilecek şişeyi bağladılar mıydı, "Uzman kuş" 45 dakikada kıtadaki laboratuvara ulaşıyor. Hava sisli olduğu günlerde yolculuk bir saati buluyor. Beş-on dakikalık gecikme olsa da, kendilerine önemli görev verilen söz konusu güvercinler hedeflerine kesinlikle varıyorlar.

Kırmızı Floresanlı Kemer Avcıları Uyarmış Oluyor

Çevredeki avcıların bu değerli kuşlara ateş açmaları için özel olarak yaptırılan parıltılı kemer takılıyor. Tahlil edilecek kan ya da idrar bu kemerdeki bir cebe yerleştiriliyor.

Güvercin sağ-salim laboratuvara ulaşınca oradaki ilgililer güvercinin yükünü hemen alıyorlar ve tahlil sonucunu telefonla d'Yeu Hastanesi doktorlarına bildiriyorlar.

20 km'lik yolu en çok 1 saatte alan "Uzman" güvercinler, görevlerini yaptıktan sonra yine adadaki üslerine dönüyorlar. Haftada 6 kez görev alan güvercinler var.

1982'den Bu Yana 100 Milyon TL'lik Kazanç

50 adet "Uzman" güvercin yetiştirmiş bulunan d'Yeu Adası Hastanesi'nin hayvan yetiştiricileri 5 yılda 100 milyon TL'lik kâr ettiklerini bildirdiler. Aynı işi helikoptere yaptırsalar bunca para boşa gidecekti. Vapuru kullanacak olsalar, gelgit olayları yüzünden limanların ancak günde bir kez kullanılması mümkün oluyor. Zaten sabah giden vapurun ertesi gün haber getirmesi acil durumlarda bir işe yaramaz.

1982 yılından beri "Hava ambülansı" işlevi gören güvercinden yararlanmayı ilk akıl eden İngilizler olmuştur. Plymouth'taki hastane ilk olarak güvercin kullanmayı akıl etti ama bu önemli buluşundan yararlanamadı. Şimdiyse Fransa'da güvercinlerden haberci olarak çok önemli işlerde yararlanılması Amerikan ve İtalyan hastanelerini yakından ilgilendirdiğinden gerekli bilgiyi almak üzere d'Yeu Adası Hastanesi'ne başvuranlar çoğaldı.

PLÂSTİK NAL

Klasik metal naldan daha hafif olan plastik nallar, atların daha rahat koşmasını sağlıyor...

ATLARA nal çakma dönemi tarihe karışmak üzere... Amerikan firması General Electric tarafından üretilen yeni çeşit bir plastik iki dişçinin buluşuyla at nalı yapımında kullanılıyor.

İki Amerikalı dişçi kendi mesleklerindeki bilgilerden yararlanarak atların toynaklarına nal yapıştırmayı düşündüler.

Bir yapıştırıcı maddeyle atın toynağına yerleştirilen nal daha sonra özel bir yöntemle çıkmayacak gibi yapıştırılıyor.

Esnek bir malzemeden yapılmış olan plastik önce ısıtılıyor, sonra da dişlere kalıp yapılır gibi atın toynağına kalıp gibi yerleştiriliyor. Malzeme soğuyunca plastik nal artık yerinden çıkmadığından atın malı oluyor! Atın ayrılmaz bir parçası olarak kalan plastik nalın at açısından yararı büyük: Çiviyle nal çakılması toynağın bazen çatlamasına bazen zayıflamasına neden olur.

Atın sahibi açısından yararı ise plastik nalın klasik metal naldan yarı yarıya hafif olması. Bu ise atın tandonlarıyla bağ dokularının daha uzun ömürlü olması.

Her işte metal nalın yerini plastik nalın alamayacağını belirten uzmanlar ata yaptırılan işin türüne göre nalbanttan bilgi edinilebileceğini belirtiyorlar.

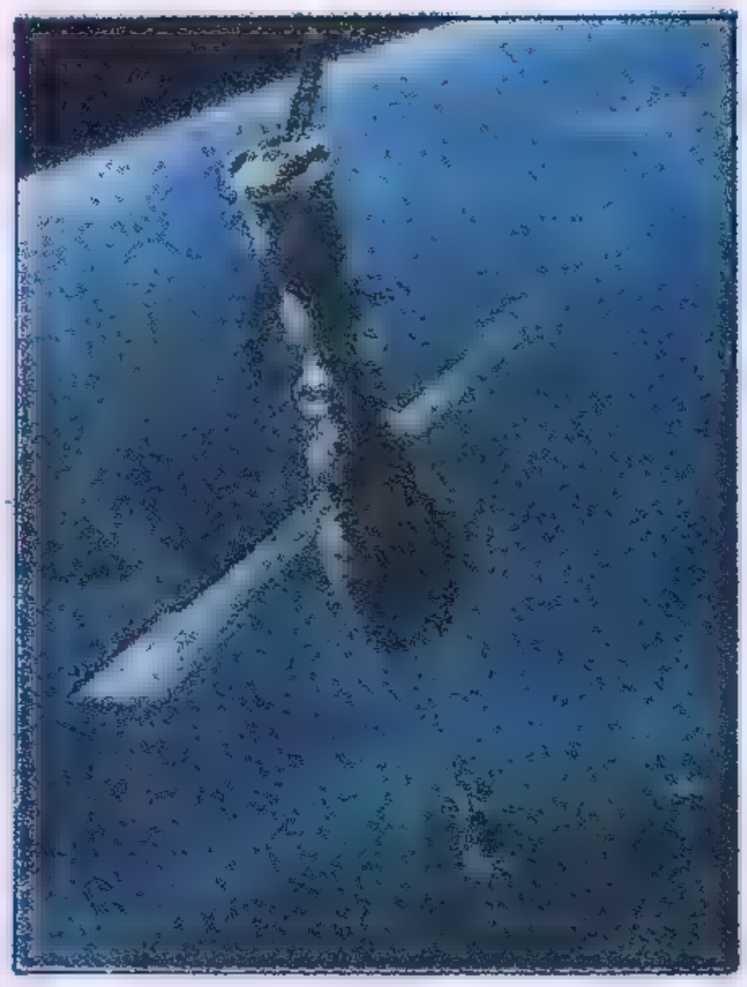

REKORA DOĞRU

SOVYETLER BİRLİĞİ'nin uzaydaki daimi laboratuvarı MİR'de kozmonot Romanenko 326 gün kalarak bir yıllık uzay ikameti rekoruna yaklaştı. Mir Uzay İstasyonu'na zaman zaman değiştirme birliği gönderiliyor ve iki kişilik müretteabattan biri yeryüzüne getiriliyor. Bu arada yeni bir kozmonot da MİR'de kalanın yanına veriliyor. Resimde Sovyet Uzay İstasyonu MİR'i ve yeni bir mürettebat getiren uyduyu kenetlenmek üzereyken görüyorsunuz.

MATEMATİKLE UĞRAŞIN, ÜŞÜMEYİ UNUTUN

ABD'de Minnesota Tıp Fakültesi'nde buz gibi dondurucu soğukta kalmanın insanlarda ne gibi etkiler yaptığı inceleniyor. Bu incelemeler çerçevesinde Dr. Robert Pozo, buz gibi soğuk bir odada kalmak isteyen öğrencilere saatte 25 dolar (Yaklaşık 3.000 TL. ödüyor.)

Dr. Pozo, soğukta titremeye yol açtığı bilinen vücudun çeşitli kaslarına elektrotlar bağlayarak soğuğun etkilerini yıllardır inceliyor.

Tahta bir yatak üzerine don-gömlek yatırılan öğrencilerden sekizi incelemeden geçirilirken, bu kişilere kâğıtta yazılı sayıları toplamaları söylenince üşümelerinin azaldığı saptandı. Bu deney karşısında Prof. Pozo matematik işlemleri sorulan kişilerin zihinlerini hesaba yormaları nedeniyle üşümeyi giderdikleri sonucuna vardı.

Matematik işlemlerini bitirip kâğıtları geri alındığında masa üzerinde yatan 8 öğrencinin hepsi de yeniden titremeye başladı.

Bazılarına boş kâğıt verilmişti. Bunların zihinleri boş kâğıt karşısında herhangi bir matematik işlemine geçmediğinden üşüyüp titreyişleri aralıksız sürüp gitmiştir.

Prof. Pozo'nun kanısınca matematik işlemi yaparken insan fazla nefes almadığından üşüme durmaktadır. Fakat soğuk odada yatak üzerinde don-gömlek yatan öğrencilerden nefes alma oranını azaltmak için içi boş şişeden hava çekmeleri istendiğinde titreme durmadı. Bu nedenle üşüyüp titremenin sırları henüz çözülemedi.

Ortada bir gerçek var. O da zihin matematik işlemine başlayınca üşüyüp titremenin durduğudur. Fakat bunun nedeni henüz bulunamamıştır. Acaba zihindeki değişiklik mi, yoksa nefes almadaki değişiklik mi, yoksa her ikisinin etkisiyle mi, titremeler duruyor? Bu sorunun yanıtını tam olarak alabilmek için, paraya ihtiyacı olan birçok öğrencinin daha soğuk odaya don-gömlek yatırılıp üşümesi gerekecek!

GÜNEŞ ARABALARI

Geçtiğimiz aylarda Avustralya'da çok ilginç bir yarış yapıldı. Güneş enerjisinin yardımıyla çalışan bu garip otomobiller, kıtayı bir uçtan ötekine aşarken izleyenlere heyecanlı dakikalar yaşattılar...

AVUSTRALYA, 1987 yılının kasım ayında ilginç bir yarışa tahık oldu. Bu yarışın öteki araba yarışlarından teorik olarak hiçbir farkı yoktu. Bütün özellik, yarışta kullanılan arabalardaydı.

Fotoğraflara baktığınızda, arabaların biçimlerindeki değişiklik ilginizi çekmiştir. Bunun dışında daha dikkatli baktığınızda arabaların üstünde bulunan güneş kollektörlerinin de farkına varmışsınızdır.

Buradan da anlaşılacağı gibi, bu arabalar güneş ışığıyla çalışmakta... Üstlerindeki güneş kollektörleri aracılığıyla güneş ışınlarını, enerji olarak kullanmaktalar.

23 takımın katıldığı yarış Darwin'den başlayıp, Alice Springs'den geçip, Adelaide'da son bulmuş. 3000 km. süren yarış boyunca takımlar, oldukça güç koşullarda yarışmışlar. Bunun nedeni de Avustralya'nın çölleri ve beraberinde getirdiği sıcaklar...

Herkesin ilgisini çeken bu yarışlara çok sayıda seyirci de katılmış. Tabii, bu da yarışmacıları moral açısından desteklemiş.

Seyircinin olmadığı ve yalnız başlarına yarışı sürdürdükleri yerlerde günlük yaşantılarına devam eden yarışmacılar, güneş altında sakal traşlarını olup, jimnastiklerini yapıp, akşamları da lambaların altında yemeklerini hep birlikte yiyerek, eğlenmeyi eksik etmemişler.

İlginç bir yan da yarışmacıların, rakip takımlar halinde değil de birlik içindeki arkadaş grupları halinde günlük yaşamlarını sürdürmeleri...

Güneş enerjisiyle çalışan bu arabaların biçimleri, ilk başta değindiğimiz gibi oldukça ilginç. Bir kısmı uçan dairelere benzerken, bir kısmı da maket uçaklara benziyor.

Normal trafikte diğer arabalarla yan yana gelebilen bu taşıtların ayrıca benzin sorunu diye bir sorunu da yok. Yakıtım kalmadı diye bir yakınmayla karşılaşmayan araba sürücülerinin bir tek sorunu olabilir. Sanırız o da güneşin olmadığı bulutlu ve yağışlı havalardır...

MACK

ROAD TRAIN

KAYIP KITA

KUTSAL KARDEŞLER, WAYNE'Yİ KORUYUN! KAZANAMAZSA BİZ MAHVOLURUZ...

KARANLIKLARIN TANRILARI... ONA DÜŞMANLARINI YENECEK GÜCÜ VERİN!

KARANLIKLARIN TANRILARI EMRİNİZDEYİM!

BU KEZ BİZ KAZANDIK... BİZ!..

HAH! HAH! HAH!

WAYNE! VAZ GEÇ! ARTIK ELİMDEN BİR ŞEY GELMİYOR!

AAH
AAAH

AH AH
AAAH

AAH
AARH

HER ŞEY BİTTİ! KAYBETTİ SAVAŞI!

OLAMAZ!

ONU BİR DAHA GÖREMEYECEĞİZ!

KİMSE ONA ENGEL OLAMAZDI Kİ... SÖZ DİNLEMEZ...

AMA KENDİMİ AF-FETMİYORUM... NEDEN ONU GÖNDERDİM... HA-ZIR DEĞİLDİ Kİ DAHA. BÜTÜN GÜCÜMÜ YİTİRDİM.

KİM DEMİŞ HAZIR DEĞİLİM DİYE?

YAŞASIN!

NASIL OLDU BU?

YENİDEN CANLANMAK FENA DEĞİL, DEĞİL Mİ?

BANA VERDİĞİN ZİYNET EŞ-YASINI CANAVARIN AĞZINA TIKTIM... SANIRIM MİDESİNE DOKUNDU VE ÇEKİP GİTTİ.

NE DİYORSUN SEN? GERÇEKTEN ÖYLE Mİ YAPTI?

MU'NUN KUTSAL SİMGESİ, ANCAK BİR KEZ İŞE YARADI. ARTIK APAKA İLE SAVAŞMAK İÇİN ELİNDE SİLÂH YOK!

DÜŞMANIMIZ ÇOK BÜYÜK BİR HATA YAPTI. İKİNCİ KARŞILAŞMADA SENİN GÜCÜNE KARŞI SİLAHI YOK ARTIK..

DUR BAKALIM... BU EĞLENCE DAHA BİTMEDİ Mİ?

DAHA YENİ BAŞLADI... APAKA BUNDAN BÖYLE SENDEN ÜSTÜN.

PALMER GELMEYECEK SANIRIM... ÖYLEYSE BU GÖREVİ BEN TEK BAŞIMA SÜRDÜRECEĞİM. WAYNE ARTIK BENDEN SORUMLUDUR.

O KÜÇÜK HINZIR ÇOCUK DA BENDEN!

WAYNE'Yİ İYİ TANIRIM... BU GİBİ DURUMLARDA ONU YALNIZ BIRAKMALI...

DOĞRUSU BU DA AKLA PEK YAKIN DEĞİL.

MARCELLO + DE KUYSSHE '87

BALİ-HAİ'DE AKŞAM OLUYOR... TATLI, CANLILIK DOLU BİR AKŞAM. AMA WAYNE THUNDER UZAKLARA BAKIP GİZLİ TEHLİKELERİ DÜŞÜNÜYOR... APAKA'NIN ŞEYTANİ TASARILARI NELERDİR ACABA? SAHTE KARI KOCA NELER HAZIRLIYORLAR? KENDİSİNİ NASIL BİR SERÜVEN BEKLİYOR?

– BU SERÜVENİN SONU –

DÜNYA ÖYKÜLERİ

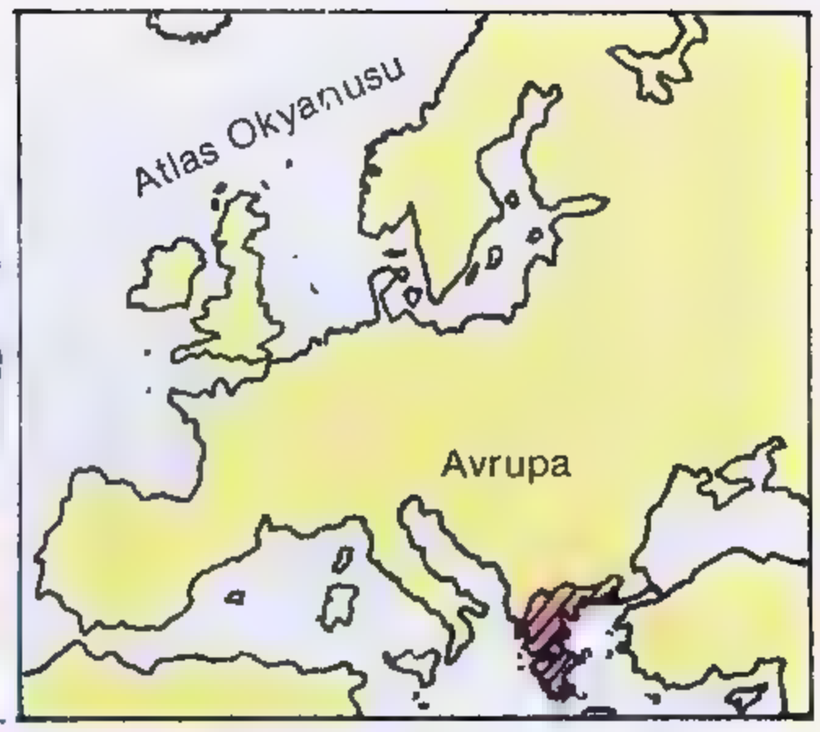

Yazan: Alki Goulimis
Resimler: George Varlamos

YUNANİSTAN

SPIRIDOULA'NIN ARMAĞANI

Ege Denizi'ndeki küçük adaların bazıları Yunanistan'a aittir. Bu adalarda yaşayan halk, yıllardan beri denizcilik ve balıkçılıkla uğraşır. Geçimlerini bu yolla sağlar.

ADADA kuzey rüzgârı esiyordu. İnsanın nefesini kurutacak kadar kuvvetliydi. Deniz azdı. Dalgalar gittikçe yükseldi. Neredeyse Spiridoula'nın yaşadığı tepedeki taş eve girecekti. Denizde adeta korkunç bir fırtına vardı.

Evin içi sıcaktı. Odunların çıtırtısı duyuluyordu. Ocakta kocaman bir tavuk pişiyordu. Evin içini, mis gibi yemek kokusu doldurdu. Spiridoula bu kokuyu çok severdi.

O gün, Noel arifesiydi. Spiridoula'nın annesi Noel hazırlığı içindeydi. Yemek masasının üzerine çok güzel, renkli bir örtü örttü. Bir tabak dolusu "makarna" yaptı. Masanın tam ortasına getirdi. Ama ne Spiridoula, ne de annesi açlık hissetmiyordu. İkisi de masaya oturmadı. Annesi birkaç dakikada bir tavuk tenceresini kontrol ediyor, sonra da camdan bakıyordu. Spiridoula da, burnunu öbür cama dayadı. Nefesi camı buğulandırıyordu. Her seferinde annesi, camı silmek zorunda kalıyordu. Spiridoula annesine, babasının ne zaman geleceğini sordu. Çok heyecanlıydı. Artık sabrı tükenmişti. Babası Spiridoula'ya bir oyuncak sözü vermişti. Spiridoula, bu oyuncağı çok merak ediyordu. O yüzden babasının bir an önce eve dönmesini istiyordu. Aslında bunun bir bebek olduğunu çok iyi biliyordu. Onu meraklandıran, nasıl bir bebek olduğuydu. Acaba sarı mı, yoksa siyah saçlı mı, diye kendi kendine söylendi. Annesi Spiridoula'nın merakını biliyordu. Ona rahatlatmaya çalıştı. Spiridoula annesine, babasını sabırla bekleyeceğine söz verdi.

Sonunda babasının biraz geç kalabileceğini söyledi. Spiridoula bu durumdan hiç memnun değildi. Onun tek düşündüğü oyuncağıydı. Ama annesi havadan endişeleniyordu. Spiridoula, küçük olduğu için, denizin ne kadar tehlikeli olabileceğini düşünemiyordu.

Babası gemi kaptanıydı. Çoğu

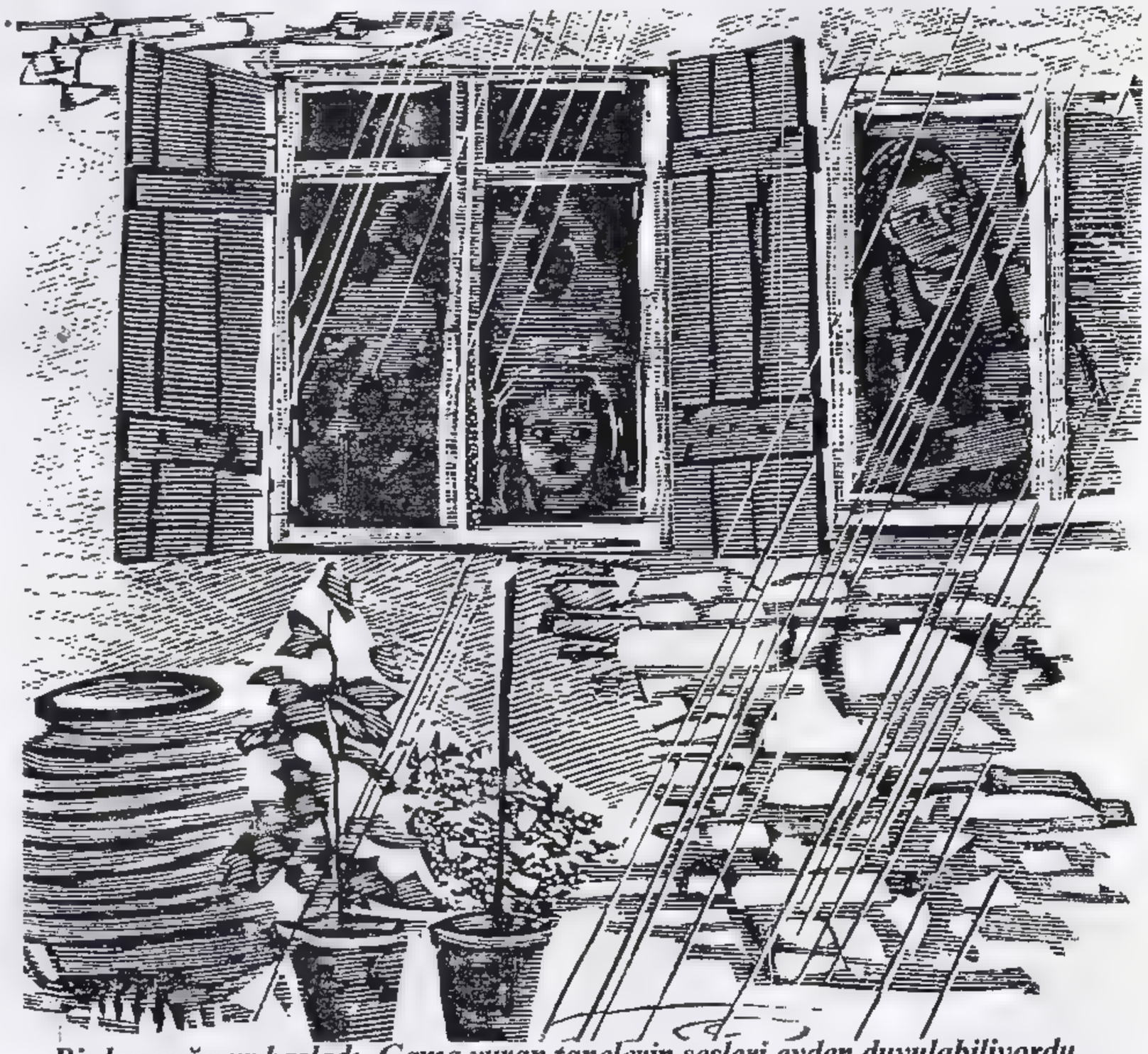

Birden yağmur başladı. Cama vuran tanelerin sesleri evden duyulabiliyordu...

zaman, uzun süren yolculuklara çıkardı. Her dönüşünde de, onlara hediyeler getirirdi. Her hafta mutlaka mektup yazardı. Mektuplarını dönen gemicilerle yollardı. Mektupları almak, Spiridoula'nın göreviydi. Mektupları dört gözle beklerdi. Mektubu alınca koşa koşa annesine getirirdi. Annesi mektubu okurken, onu dikkatle dinlerdi. Kelimeleri kaçırmaktan korkardı. Bazen aynı mektubu iki kez okuturdu.

Babası, mektuplarında, gittiği ülkeleri anlatırdı. Bütün mektupları özlem dolu olurdu. Son mektubunda, Spiridoula için özel bir sayfa yazmıştı. Almış olduğu hediyeden bahsetmişti. Bir de kendisinden annesini üzmemesini istemişti. Noel'de hep birlikte olmayı çok istediğini yazmıştı. Bu bebek de aslında Noel armağanıydı. Spiridoula, mektubu adeta ezberledi.

Spiridoula'nın soruları bitmek bilmedi. Annesi ne yapsa onu rahatlatamayacağını biliyordu. Spiridoula bir sorunun cevabı bitmeden başka bir soru soruyordu.

—"Acaba boyu uzun mudur?"

—"Saçları ne renktir dersin, anne?"

—"Elbisesi ipekli midir?"

—"Saçları düz müdür, yoksa kıvırcık mıdır?"

—"Ayakkabıları var mıdır?"

—"Ama anne, ben kırmızı ayakkabılı olmasını istiyorum. Şemsiyesi de olsun."

Sorular soruları, istekler başka istekleri takip etti. Zaman ilerliyordu. Bu durum, Spiridoula'nın annesini tedirgin etti. Deniz gittikçe azıyordu. Sular yükseldi. Dalgalar kayalara parçalarcasına çarpıyordu. Birden yağmur başladı. Hatta dolu yağıyordu. Cama vuran tanelerin sesi duyuldu. Evdeki bütün odunları yaktılar. Ocakta yalnız küller kaldı. Tavuk da pişti. Ama ne Spiridoula, ne de annesi yemeklere dokunmadı. İştahları kapanmıştı.

Spiridoula'nın annesi kendi kendine dua etmeye başladı. Spiridoula da bildiği duaları okuyordu. Babasına bir şey olmasını istemiyordu. İkisi de sessizce ağlamaya başladı. Aynı anda kapıları çalındı. İkisinin de kalbi küt küt atıyordu. Annesi koşup kapıyı açtı. Babaları gelmişti. Sırılsıklamdı. Elbiseleri üzerine yapışmıştı. Çok yorgun görünüyordu. Annesi hemen kuru giyecekleri çıkardı. Ateşe odun getirdi. Bir süre sonra babası kendine geldi.

Spiridoula çok duygulandı. Babasına endişelenmemesini söyledi...

Babasının gemisi fırtınaya yakalanmıştı. Yolculuklarına bir süre ara vermek zorunda kaldıkları için gecikmişti. Fırtına, gemilerini adanın öbür ucuna sürüklemişti. Babaları onları meraktan kurtarmak için eve yürüdüğünü söyledi. Çok yorulmuştu. Bir ara yolunu kaybettiğini söyledi. Bu da gelmesini geciktiren nedenlerden biriydi.

Bu arada Spiridoula'nın aklı hep beklediği armağandaydı. Babası sanki bunu kızının yüzünde okudu. Spiridoula'yı yanına çağırdı. Çok üzgündü Spiridoula'ya aldığı bebek, fırtınada kaybolmuştu. Bunu nasıl söyleyeceğini düşünüyordu. Sonunda Spiridoula'ya her şeyi anlattı. Bir dahaki sefere, mutlaka ona bir bebek getireceğine söz verdi.

Spiridoula çok duygulandı. Babasına endişelenmemesini söyledi. Aslında çok üzülmüştü. Ama babasına kavuşmasının sevinciyle üzüntüsünü unuttu. Onu, ne kadar çok sevdiğini düşündü. Bu düşüncesini, babasıyla paylaştı. Onun için en güzel armağan, babasının yanlarında olmasıydı.

Bütün bunları duymak, hissetmek babasını çok mutlu etti. Hiçbir şey söylemeden Spiridoula'yı kucakladı. En güzel sevgi sözcükleriydi bunlar. Birçok sözcüğün anlatamayacaklarını tek bir hareketle ifade etti. Sonuçta o Noel gecesini birlikte mutlu bir şekilde ve sevgi dolu olarak kutladılar. Birbirlerini her zaman seveceklerine söz verdiler.

BU SPORUN ADINI SİZ KOYUN

Binicilikle aletli jimnastiğin karışımı olan bu yeni sporda, sporcular kulplu beygirde yaptıkları hareketleri atın üzerinde yapıyorlar...

Amerika'da yaygınlaşmaya başlayan bu spor dalının, bütün dünyayı sarması bekleniyor...

HİÇ salon jimnastik yarışmalarında kulplu beygir dalında yarışan sporcu izlediniz mi? Kulplu beygir aleti üzerinde çeşitli jimnastik hareketleri en iyi biçimde yapılmaya çalışılır. Peki hiç izlerken bu haraketlerin atın üzerinde nasıl yapılacağını düşündünüz mü? İşte bu yeni spor dalı, atçılık ve jimnastiğin birleştirilmesinden oluşmuş.

Bu sporu yapmak isteyenler küçük yaşlardan başlayarak eğitilmeye başlanıyorlar. Ayrıca bu spor dalıyla uğraşmak için fazla bir alete de gerek yok. Sporcunun kendi atının olması da gerekmiyor. Daha çok Batı Almanya ve ABD'de yaygın olan spor dalı için, bir atçılık kulübüne üye olup at sağlayabiliyorlar. Üstelik atın bakımı da bütünüyle onlara ait oluyor.

ABD'nin Woodside kentinde yaşayan 12 yaşındaki Allison Bibbler, hayvanlar arasında en çok atı severmiş. Beş yaşındayken evlerinin yakınındaki atçılık kulübüne giderek bol bol atları seyreder, büyük bir beceriyle atların üzerinde jimnastik yapan sporculara hayran kalırmış. Zaten o yaşlarda, bu sporu yapmaya ve ileride bir profesyonel olarak uğraşmaya karar vermiş. Babasına bir kulplu beygir aldırıp, var gücüyle çalışmalara koyulmuş. Altı yaşına bastıktan sonra da atçılık kulübüne üye olmuş. Bir çalıştırıcı, Allison'u eğitmeye başlamış. Allison önceleri çok zorlandığını, özellikle ata inip binerken çok dikkat edilmesi gerektiğini belirtiyor. Ama düzenli bir çalışma sonucunda her şeyin kolaylaştığını da ekliyor.

Allison, sekiz kişilik bir takımla çalışıyor. Takım olarak bütün yaz yarışmalara katılıyorlar ve yıl boyunca çalışmalarını sürdürüyorlar. Atın üzerinde yapılan çalışmalardan ayrı olarak,çeşitli antrenmanlar yapmak zorundalar. Örneğin kondüsyon çalışmalarına büyük önem veriliyor. Atın üzerinde dengeyi sağlamak yine çok önemli... Bu spor dalı için gereken başka bir şey de uyum. Sporcuların hem atla, hem de takım arkadaşlarıyla uyum içinde bulunmaları gerekiyor.

Şimdiye kadar atın üzerinde jimnastik hareketleri ve çeşitli numaralar yapanları ancak sirklerde izleyebiliyorduk. Ama sanırız, kısa sürede bu spor dalı yaygınlaşacak ve yalnızca sirklere ait bir gösteri olmaktan çıkacak...

Resimde, değil atın üzerinde normal yerde bile yapılması oldukça güç bir hareketi görüyorsunuz. 13 yaşındaki başarılı sporcu Nicole Wolter için ise bu hareket hiç de o kadar güç değil! Havada takla atarak attan inen Nicole'ün fotoğrafçı doğrusu çok güzel görüntülemiş.

MAKAS HAREKETİNİN YAPILIŞI: 1) Bacaklar ve vücut havaya kaldırılıp, el üstünde durulur. 2) Hızlı bir biçimde bacaklar çapraz yapılır. 3) Ata ters şekilde oturulur. 4) Bacaklar öne uzatılıp, gövdeyle birlikte yukarı kaldırılır. 5) Hızla sol bacak sağ bacak üstüne çapraz yapılır. 6) Yumuşak bir şekilde oturuş pozisyonuna geçilir.

müZİK'te SİNEMA'da TV'de ÇOCUK

Hazırlayan: ERDAL GÖKKAYA

SAMANTHA FOX-BON JOVI İÇTİKLERİ SU AYRI GİTMİYOR

Geçen yıl da başarıdan başarıya koşan Samantha Fox ve Bon Jovi'nin arkadaşlığını duymayan kalmadı. Müzik yaşamlarında zirvede olmalarının yanı sıra gerçekten iyi birer arkadaş olan Sam ve Bon Jovi, geçtiğimiz yıl birbirlerini sevdiklerini iddia eden ve bu haberi birinci sayfadan veren gazetelere cephe almalarıyla da ün kazanmışlardı. Yalnızca arkadaş olduklarını savunan iki sanatçı, birlikte stüdyoya girme planları yapıyorlar. Topluluğu ile birlikte uzun süreden beridir çalışmalarını sürdürdüğü bir albümü iki ay içinde piyasaya çıkarma planları yapan Jon Bon Jovi iki çalışmayı bir arada yürütmenin yorgunluğunu taşıyor.

Çalışmalarını birbiri ardı sıra patlayan 45'liklerle sürdüren Bon Jovi yeni albümünden de oldukça emin görünüyor.

David Hasselhoff'un, yani "Kara Şimşek"in posterini yayınlamıştık. Don Johnson'la ilgili isteğinize gelince. Ekranın bu yakışıklı dedektifi ile ilgili güzel bir yazı hazırlayacağız, söz.

Devrim Can (İZMİR): Herhalde bu sayfalarda en çok Madonna'yı konuk etmişizdir sevgili Devrim. Ama aramıza yeni katılan okurlarımız için yine Madonnalı sayfalar hazırlayacağız.

Özlem Emiroğlu (ADAPAZARI): Kim Wilde bir İngiliz dergisine Türkiye'yi anlattı. Fakat bu röportajı yapan gazeteci Kim'in söylemediği bazı şeyleri yazısına ekledi. Yani anlayacağınız Kim Wilde, işgüzar gazetecinin kurbanı oldu bu konuda.

Sait Kayır (BURDUR): Biraz haksızlık ediyorsun gibi geldi bize sevgili Sait. Bu sayfada yalnızca Türk sanatçılarının değil yabancı sanatçıların adreslerini de yayınlıyoruz.

SEVİLEN ŞARKI SÖZLERİ

SANDRA "Stop For A Minute"

■ I will try ■ I will try not to lose my own ■ If you cry ■ That secret down ■ Open up your eyes again ■ Even you can try ■ Don't you think you toil in vain ■ What have you come to be now ■ Stop for a minute ■ You better change your heart in time ■ Stop for a minute ■ You can believe that part of mine ■ I'll be protect in you ■ From what you run into ■If you will hold on ■ Stop for a minute ■ I rely ■ I rely on my chance to know ■ You and I ■ Could feel as one ■ Open up and start again ■ An'take a look around ■ Don't you see what I have meant ■ What have you come to be now ■ Stop for a minute ■ And what is left to you ■ Where are you goin'to ■ That sorrow in your life ■ What did you come to be now ■ Stop for a minute.

DURAN DURAN

DİMDİK AYAKTA

Sahnelere ilk adımlarını attıklarında gençlerin özellikle de kızların kalplerini fetheden Duran Duran yaşadığı acı ayrılığa karşın yine de dimdik ayakta kalmayı başardı. Andy Taylor ve Roger Taylor'un ayrılmalarından sonra da Notorious albümüyle dikkatleri üzerine toplayan Duran Duran bundan sonra bu albümdeki başarılı ekibi değiştirmeyi düşünmüyorlar.
Bu arada haklarında çıkarılan Duran Duran'ın başını kendi üyeleri yiyecek şeklindeki söylentiye oldukça sinirlenen topluluk üyeleri, çalışmaların en önemli yerinde çıkarılan asılsız söylentilerle kimsenin sinirlerimizi bozmaya hakkı yoktu diye haykırıp duruyorlar...

ATİLLA ATASOY

UZAKDOĞU, BAŞINI DÖNDÜRDÜ

Uzakdoğu'da özellikle Singapur ve Taylan'da yaşadıkları Atilla Atasoy için unutulmaz anlardı.

KİME sorarsanız sorun "Görmek, gezmek istediğiniz dış ülke hangisi" diye. Verilecek cevaplar büyük ihtimalle Uzak Doğu ülkeleri üzerinde yoğunlaşacaktır. Ve hepimizin bazen kaçmak işi gücü dersleri bırakıp uzaklaşmak istediği zamanlar olur. Çoğumuz bunu başaramayız ancak Atilla Atasoy başardı ve uzun zamandır planladığı Uzak Doğu seyahatini yapmak amacıyla pılısını pırtısını toparlayıp çekti gitti. Ve sizlere onun kaleminden kısa bir Singapur ve Tayland hikâyesi sunuyoruz.

"Singapur o denli gelişmiş bir ülke ki çekik gözlü insanları görmeseniz rahatça buranın New York olduğuna inanabilirsiniz. Yaz aylarında nem oranının % 100'e yaklaştığı ülkede en kuru dönem ocak-şubat ve mart ayları. En önemli anım da Türkiye'nin Singapur Büyükelçisi Rıza Türkmen ile tanışmam oldu"...

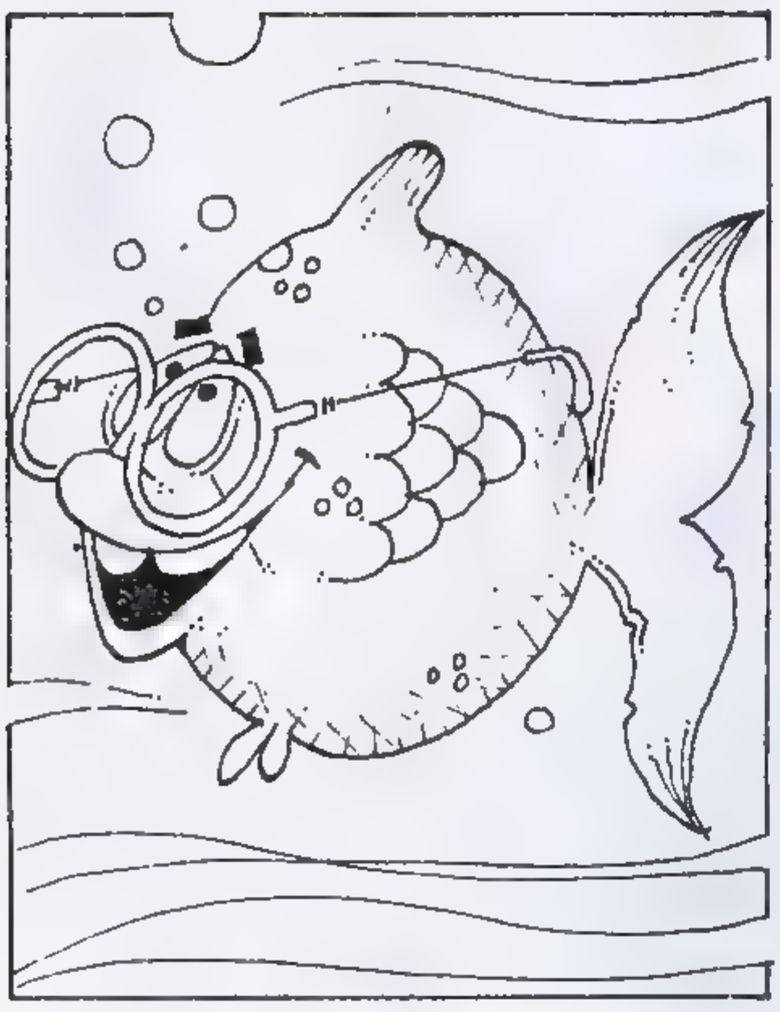

İSTER İNAN, İSTER İNANMA

DÖRT GÖZLÜ BALIKLAR

Güney Amerika'nın bazı bölgelerinde yaşayan "dört gözlü balıklar", hem insanların,hem de balıkların görme özelliklerine sahipler...

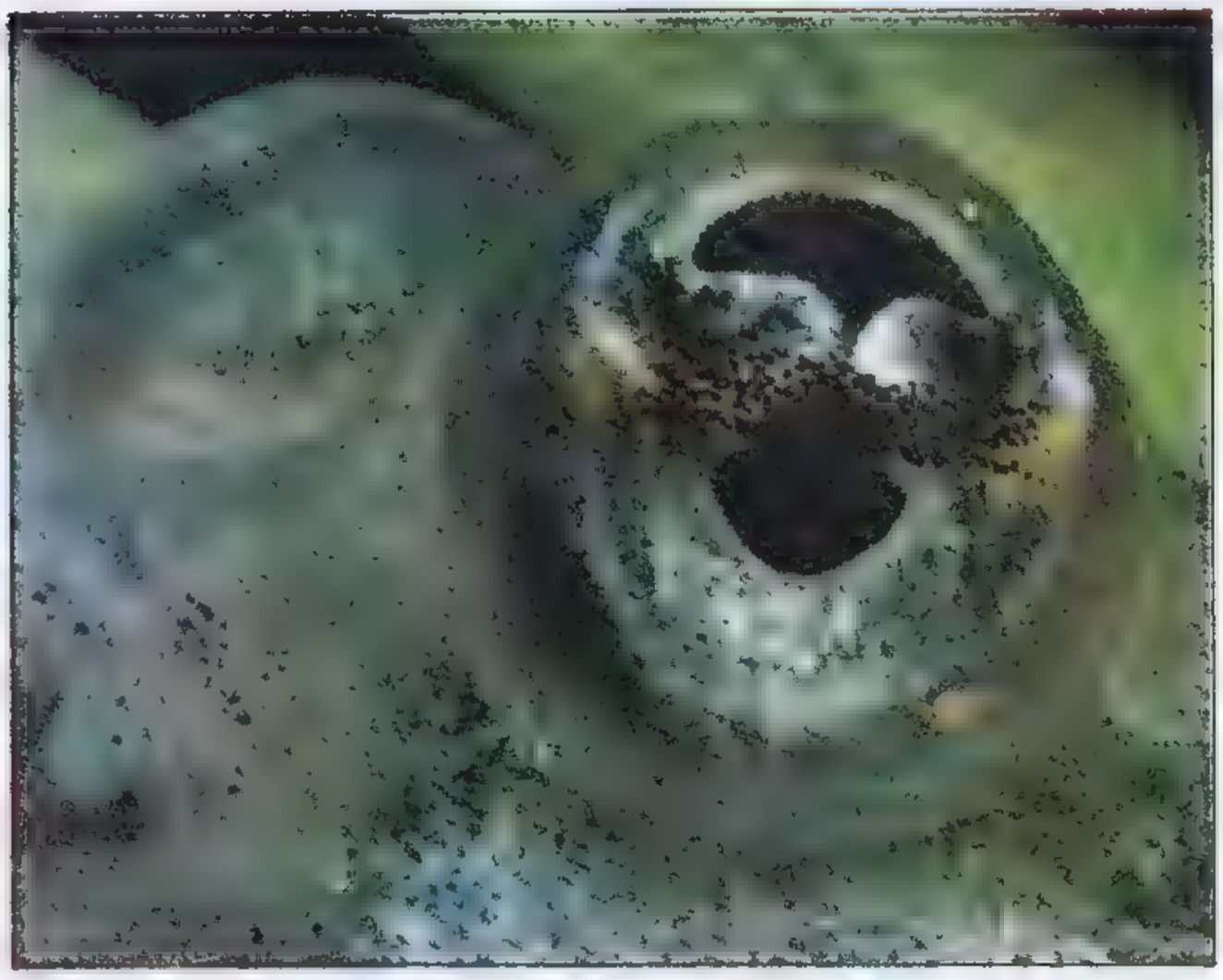

Yanda gördüğünüz gibi iki farklı yarımküreden oluşan göz yapısına sahip bulunan anablepsler bu sayede aynı anda hem yukarıyı hem aşağıyı görebiliyorlar.

GÖZLERİNİZİ suyun altında açtığınızda, nasıl görürsünüz? Her şey bulanık gözükür değil mi? Aynı şekilde, balıkların sualtında net görme özellikleri olmasa, onlarda bizim gibi sualtını sis tabakası halinde göreceklerdi. Dört gözlü balık olarak bilinen Anablepslerse öteki balık türlerinden tamamıyla farklılar. Meksika'nın güneyinde ve Güney Amerika'nın bazı bölgelerindeki nehir ve akarsular da yaşayan Anablepsler, hem insanların hem de balıkların görme özelliklerine sahipler.Anablepsler aynı anda hem sualtını hem de su yüzeyini görebiliyorlar.

Anablepsler her ne kadar dört gözlü balıklar olarak bilinse de, aslında iki tane gözleri vardır. Öteki balıklardan farklı olarak gözleri, yukarı ve aşağı olmak üzere ikiye bölünmüş. Ve her yarımında ayrı ayrı odak uzaklığı bulunmaktadır. Böylece Anablepsler aynı anda hem yukarıyı hem aşağıyı görerek çift görüntü elde edebilir.

Suyun üstünde bulunan gözbebeği, suyun yüzeyinde, altında bulunan gözbebeği ise sualtında ne var ne yok diye çevreyi kolaçan edebiliyor. Tabii bu da dört gözlü balığa, öteki balıkların sahip olmadığı bir ayrıcalık tanıyor. Çünkü bu sayede dört gözlü balıklar suyun içinde yüzen küçük balıkları ve aynı zamanda havada uçuşan küçük böcekleri yakalayıp, yiyebiliyor.

Anablepsin üstten ve grup halinde dolaşırlarken çekilen resimleri. Altta ise onları gözlerinin üst yarım küresiyle havada uçan böcekleri alt yarım küresiyle de su altı yaratıklarını gözlerken görüyoruz.

Anablepslerde çift görüntüyü sağlayan aslında yerleşik odaklar. Göze renk veren pigment dokusuyla, onun hemen yukarısında bulunan iris kapağı her iki gözü su seviyesinin başladığı yerde ikiye bölüyor. Sonuçta biri suyun altında, diğeri suyun yüzeyinde olmak üzere iki gözbebeği oluşuyor.

Anablepsler yalnızca onlara özgü yumurta şeklindeki mercekleriyle her iki görüntüyü net olarak görebiliyorlar. Merceğin alt bölümü bütün balıklardaki gibi yuvarlak, bu sayede yüzen küçük bir yavru balığı rahatlıkla farkedebiliyor. Fazla yuvarlak olmayan merceğin üst bölümüyse daha çok insanların göz merceğine benziyor. Havada uçan bir çekirgeyi kolaylıkla yakalayabiliyor.

Bilim adamları, Anablepslerin daha çok havada yakaladıkları küçük böceklerle beslendiklerini ortaya çıkarmıştır. Sanırız böylesi onların daha kolayına geliyor. Bu arada sık sık suya dalıyorlar. Özellikle balıkçıların ağlarına yakalanmamak için çok dikkatli olmak zorundalar. Zaten kendilerini tehlikede hissettikleri zaman, hemen suya dalıp uzaklaşıyorlar. Su yüzeyine çıktıklarındaysa üst-gözlerini ıslatmak için, başlarını sık sık suya dalıp çıkarıyorlar.

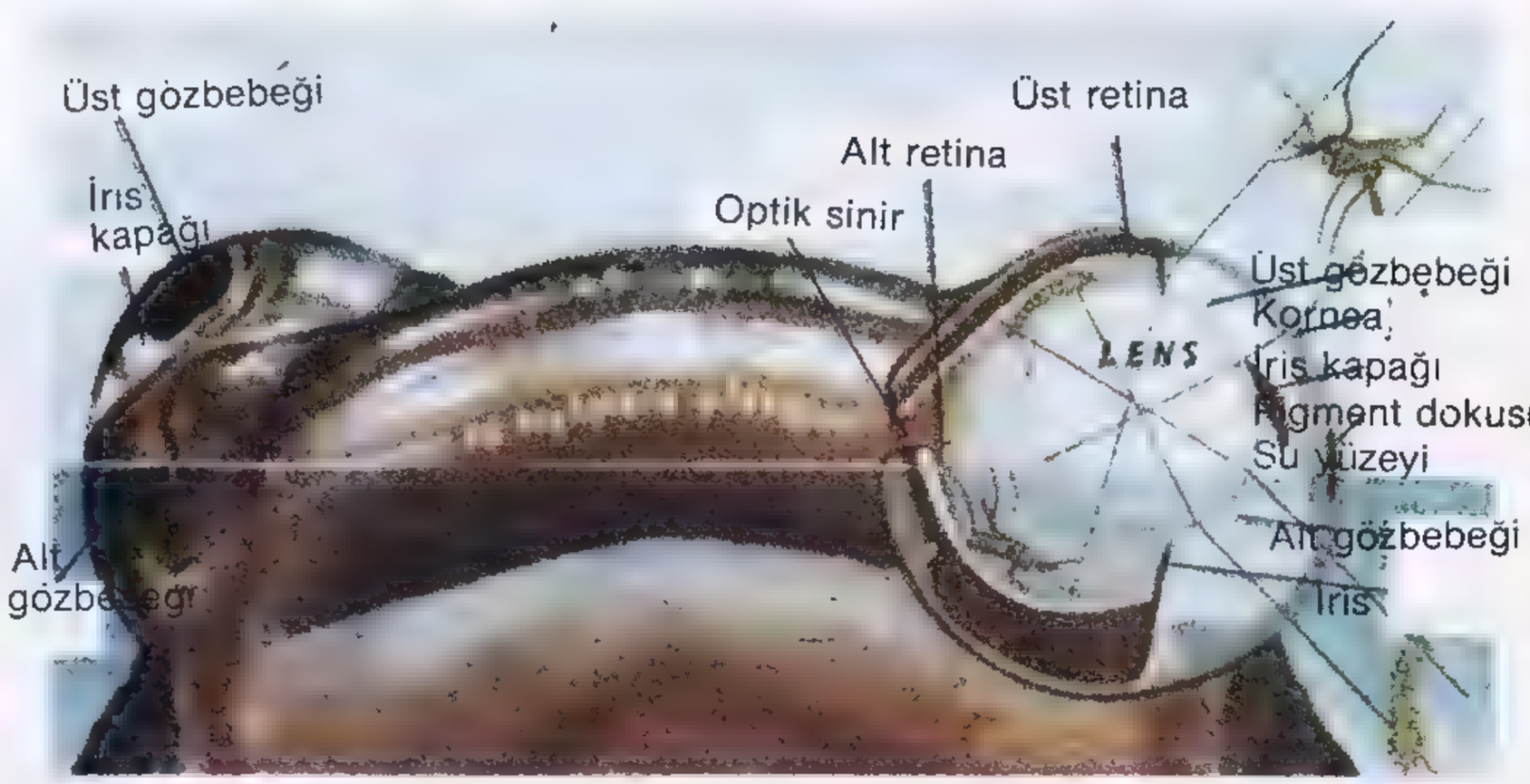

MAVİ OYUNCAK KÖPEK

Yazan ve çizen: Mehmet SEVİNÇ

HEYECANLI GEÇEN BİR GECENİN SONUNDA DERİN BİR UYKUYA DALAN KAHRAMANLARIMIZ DİNLENMİŞ OLARAK UYANIRLAR.

OHHH... KENDİMİ ÇOK İYİ HİSSEDİYORUM.

HEY PİSİ NEREYE BÖYLE?

TABİİ YİYECEK BİR ŞEYLER ARAMAYA...

DUR BİR DAKİKA!

ŞURAYA BAK, BOŞ BİR BUZDOLABI VE CAM KUTUSUNDAN BAŞKA BİR ŞEY YOK ZATEN.

BAŞKALARININ YİYECEKLERİNİ İZİNSİZ ALAMAZSIN, ÇOK AYIP!

DİNLE BAK, DUYUYORMUSUN, KAPININ ARKASINDA SESLER VAR.

BU KAPIDAN MI? YOK CANIM, BEN BİR ŞEY DUYMADIM...

İNAN Kİ DUYDUM DİYORUM SANA...

"SEN ŞU KAPIYI AÇ TA BEN BİR BAKAYIM İÇERİYE.

KAHRAMANLARIMIZ İÇERİ GİRDİKLERİNDE BEKLENMEDİK BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞIRLAR...

HAV HAV ?!

KAPAT HEMEN KAPIYI PİSİ - DURMA, ÇABUK OL!

OFF!.. UCUZ KURTULDUK. EV SAHİPLERİ YOKLARKEN EVİ KORUMASI İÇİN BU KÖPEĞİ BIRAKMIŞLAR ANLAŞILAN...

EVET AMA, NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ?

BİLMEM Kİ, BİR DAKİKA BİRİSİ GELİYOR..

BEN GELDİM / ÇOMAR. BIRAK HUYSUZLANMAYI, SANA YEMEK GETİRDİM...

ÇABUK ŞURAYA SAKLANALIM HEMEN...

SEN YEMEĞİNİ YERKEN, BEN DE BİRAZ TEMİZLİK YAPAYIM...

İLK ÖNCE ÇAMAŞIRLARI YIKAMAKLA İŞE BAŞLAYALIM, NE DERSİN?

ŞLAP! ŞLAP! ŞLURP! SLURP!

ABLAM DÖNDÜĞÜNDE EVİ TEMİZ BULURSA, ÇOK SEVİNİR DEĞİL Mİ?

GLUK, GLUK! AYY BO- ĞULACAĞIZ BURADA..

NİHAYET UZUNCA SÜREN MECBURİ BİR BANYO FASLINDAN SONRA...

ÇAMAŞIRLARI ASAYIM ŞİMDİ. YARIN DA ÜTÜLERİM. BEN GİDİYORUM. YARIN GÖRÜŞÜRÜZ ÇOMAR...

HARF! HARF!

UZUN BİR SÜRE BANYO YAPMA- MA GEREK KALMADI ARTIK!

EVET, DAHA AZ KÖPÜKLÜ OLABİLİRDİ AMA...

PİSİ KENDİNE GEL. NE YAPIYOR- SUN. SANA AİT OL- MAYAN BİR ŞEYİ İZİNSİZ ALAMAZ- SIN!

VAY CANINA! HARİKA..!. DEMEK BU SÜTÜ KÖPEĞE İÇİRİP, UZUN BİR SÜRE UYUMASINI SAĞLAYACAKSIN. TAMAM BEN GİDİYORUM ŞİMDİK!

İYİ Kİ O KADINI SÜT ŞİŞESİNİ BURAYA KOYAR KEN GÖRDÜM. DİNLE BAK

ŞİMDİ NE YAPACA- GIZ? O KÖPEKTEN KURTULMALIYIZ...

HEY! DAHA ÖNCE NİYE DÜŞÜNE- MEDİM.

?!

VE KOVALAMACA BAŞLAR...

?

HEY ÇOMAR BAK, BEN GELDİM, HAY- Dİ YAKALA BENİ!

DONK

HEY! YA ŞU ANDA ÇOMAR ÇIKIP GELİVERİRSE...

MERAK ETME, KAPIYI SIKICA KAPATTIM. KAPIYI DA BİZ AÇMADAN ÇIKAMAZ.

OHH!.. AFİYET OLSUN, LIKIR, LIKIR İÇİYOR SÜTÜ...

BAK, GÖRDÜN MÜ, SÜT ONU HEMEN UYUTTU.

HARİKA! BİZ DE ARTIK RAHATÇA BİR ÇIKIŞ YOLU BULABİLİRİZ.

HORR NNNN

BİLİYORSUN BEN ARTIK EVE DÖNMELİYİM, SAHİBİM OLAN KÜÇÜK KIZ KAYBOLDUĞUMU ANLAYINCA ÇOK ÜZÜLMÜŞTÜR.

MALESEF O KAPIYI AÇAMAYIZ. SİMSİKI KİLİTLEMİŞLER.

BİR DE PENCEREYE BAKALIM. !!!HHH!.. İMKÂNSIZ!

İŞTELİK CAMLAR DA ÇOK KALIN!

BİRDEN BİRE KULAK TIRMALAYAN BİR SES DUYULUR..

??

CZIIIITT

ORMANLAR KRALI ROBİN

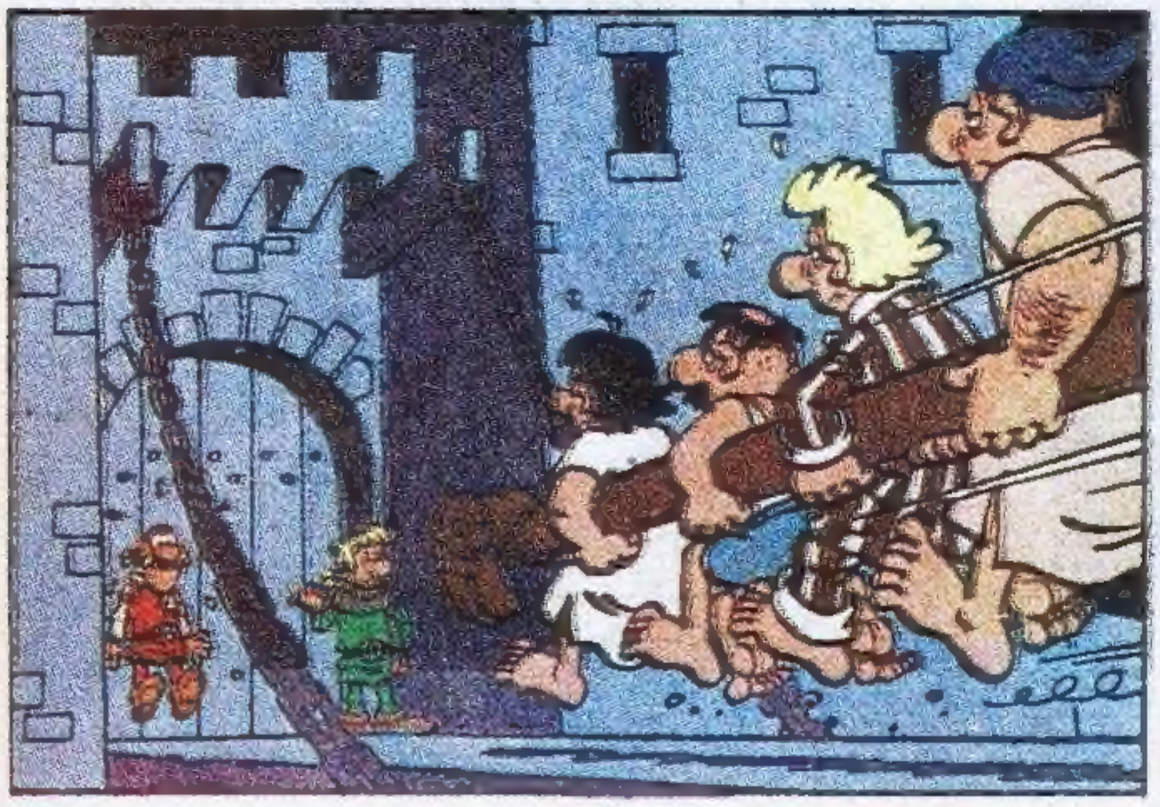

ÇOCUKLAR!...

Milliyet

KARDEŞ

DERGİSİ

HER OKURUNA

- ÜLKER Ufo Draje
- ÜLKER Lolipop
- GALA çıkartma

VE

Ünlü Pop yıldızlarının karton biblolarını

Bunların hepsi derginizin içinde

VERİYOR!...

1 HAZİRAN'DA Bayinizde

Geleceğe güvenle bakıyorum TÜRKBANK'a güveniyorum...

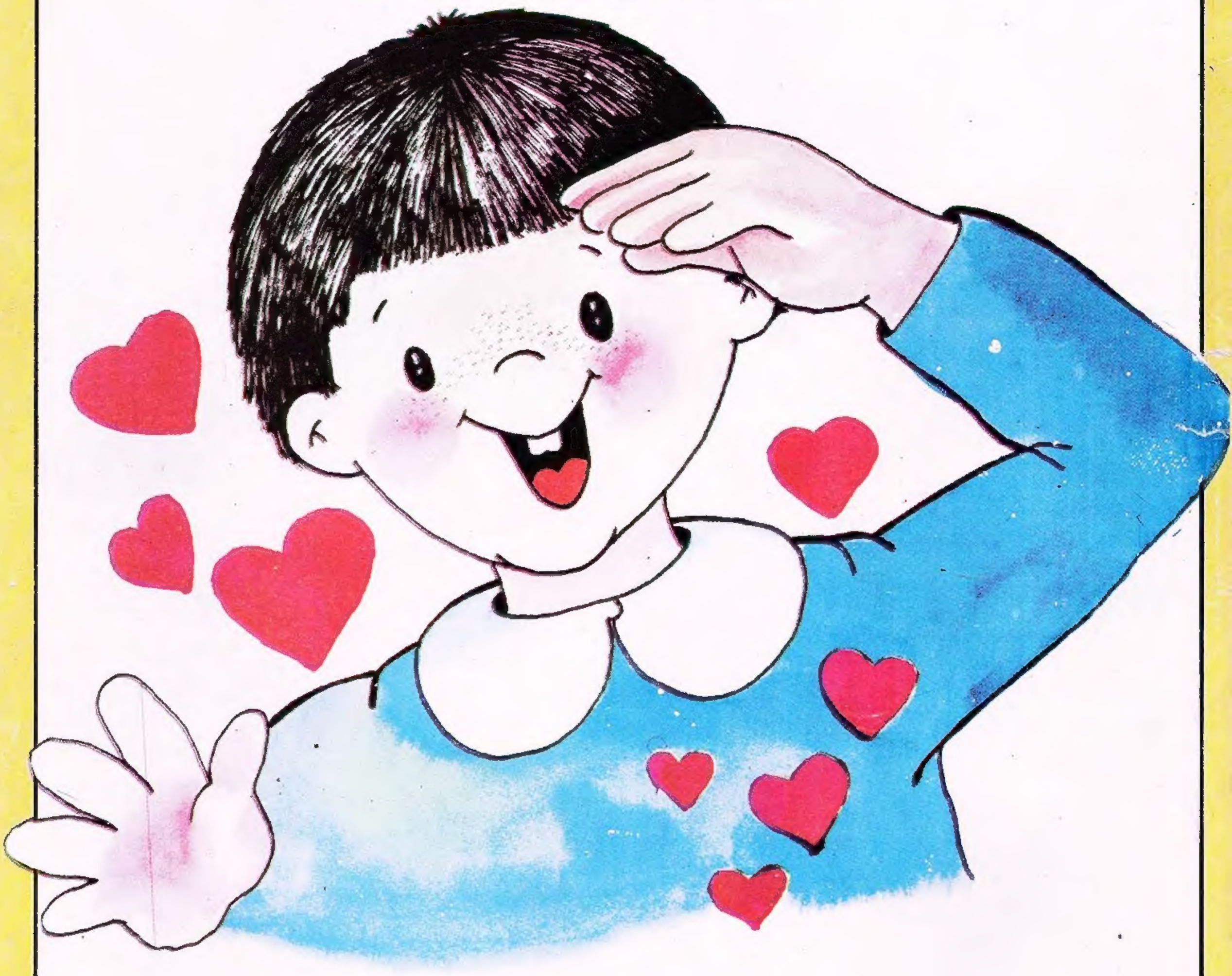

"KUNCI ADRESINIZ"

TÜRK TİCARET BANKASI
TÜRKBANK